

MAGYARORSZÁG HIVATALOS LAPJA
2026. március 25., szerda

Tartalomjegyzék

71/2026. (III. 25.) Korm. rendelet	Magyarország földgázellátási biztonságáról és tárolási kötelezettség előírásáról	1908
72/2026. (III. 25.) Korm. rendelet	Magyarország földgázellátási biztonsága érdekében aukció megtiltásáról	1909
73/2026. (III. 25.) Korm. rendelet	A védett árral kapcsolatos kiegészítő részletszabályokról	1910
9/2026. (III. 25.) BM rendelet	A társadalombiztosítási támogatással rendelhető gyógyszerekről és a támogatás összegéről szóló 1/2003. (I. 21.) ESZCSM rendelet, valamint az emberi felhasználásra kerülő gyógyszerek rendeléséről és kiadásáról szóló 44/2004. (IV. 28.) ESZCSM rendelet módosításáról	1913
1/2026. JEH határozat	A súlyos gondatlanság polgári jogi fogalmának értelmezéséről a pénzforgalmi szolgáltatás nyújtásáról szóló törvénnyel összefüggésben	1916
Köf.5.003/2026/3. számú határozat	A Kúria Önkormányzati Tanácsának határozata	1931
52/2026. (III. 25.) KE határozat	Bírák kinevezéséről	1936
53/2026. (III. 25.) KE határozat	Bíró felmentéséről	1936
54/2026. (III. 25.) KE határozat	Bírósági ülnökök soron kívüli választása időpontjának kitűzéséről	1937
1107/2026. (III. 25.) Korm. határozat	A hazai földgáz ellátásbiztonság megerősítése érdekében szükséges intézkedésekről	1937
17/2026. (III. 25.) ME határozat	Főiskolai rektor megbízásáról	1938

III. Kormányrendeletek

A Kormány 71/2026. (III. 25.) Korm. rendelete

Magyarország földgázellátási biztonságáról és tárolási kötelezettség előírásáról

- [1] E kormányrendelet a nemzetközi energiabiztonsági válsághelyzetre tekintettel a magyarországi földgázellátás biztosítását szolgálja, a földgáztárolók kötelező feltöltésének előírásával.
- [2] A Kormány a meglévő biztonsági és különleges földgázkészletek megtartásán, valamint a földgáztárolásra vonatkozó eddig meghozott döntéseken túl további 800 millió köbméter földgázmennyiség elsőbbségi tárolását írja elő az érintett szereplők számára.
- [3] A Kormány az Alaptörvény 53. cikk (1) bekezdés b) pontjában meghatározott eredeti jogalkotói hatáskörében, figyelemmel a védelmi és biztonsági tevékenységek összehangolásáról szóló 2021. évi XCIII. törvény 80. és 81. §-ára, valamint a szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek elhárításáról és kezeléséről szóló 2022. évi XLII. törvény 2. § (1a) bekezdésére, az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

1. Az egyetemes szolgáltató téli felkészüléséhez tartozó tárolási kötelezettség megemelésé

- 1. §** (1) Az Ukrajna területén fennálló fegyveres konfliktusra, illetve humanitárius katasztrófára tekintettel, valamint ezek magyarországi következményeinek az elhárítása és kezelése érdekében veszélyhelyzet kihirdetéséről és egyes veszélyhelyzeti szabályokról szóló 424/2022. (X. 28.) Korm. rendelet szerinti veszélyhelyzet (a továbbiakban: veszélyhelyzet) ideje alatt a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény (a továbbiakban: Get.) és az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) egyes rendelkezéseit az e rendeletben meghatározott eltérésekkel és kiegészítésekkel kell alkalmazni.
- (2) A Get. 39. §-ának rendelkezéseitől eltérően az egyetemes szolgáltatónak 2026. október 1-jén 19 822 550 MWh hazai földgáztárolóban elhelyezett földgázkészlettel kell közvetlenül vagy közvetve rendelkeznie.

2. A szállítási rendszerüzemeltető tárolási kötelezése

- 2. §** (1) A Get. 96. §-ában foglaltaktól eltérően a földgázellátás biztonságának megőrzését szolgáló intézkedésekről és a 994/2010/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2017. október 25-i (EU) 2017/1938 európai parlamenti és tanácsi rendelet 6b. cikk (1) bekezdés c) és i) pontja alapján a szállítási rendszerüzemeltető engedélyesnek 2026. július 1-jén 2 120 607 MWh mértékű, hazai földgáztárolóban elhelyezett földgázkészlettel kell közvetlenül vagy közvetve rendelkeznie.
- (2) Az (1) bekezdés szerinti tároláshoz a földgáztárolói kapacitást a Magyar Földgáztároló Zártkörűen Működő Részvénytársaság biztosítja.
- (3) Az (1) bekezdés szerinti földgáz mennyiség felhasználására az energiapolitikáért felelős miniszter e rendelet végrehajtására kiadott rendeletében szabályozott módon kerül sor.
- (4) Az (1) bekezdés szerinti földgáz mennyiség beszerzése és értékesítése nem minősül a Get. szerinti földgáz kereskedelmi tevékenységnek.

3. A versenypiaci kereskedők tárolási kötelezése

- 3. §** (1) A 2026/2027-es gázév része vagy egésze tekintetében – a Get. 39. §-ának rendelkezéseitől eltérően – magyarországi felhasználási helyre versenypiaci kereskedelmi szerződéssel földgáz ellátást biztosító földgázkereskedő
- a) 2026. július 1-ig az e rendelet kihirdetéséig,
- b) 2026. október 1-ig a 2026. szeptember 30-ig
- a 2026/2027-es gázévre általa leszerződött földgáz mennyiség 2 százalékának megfelelő földgázmennyiséget készletként megképez hazai földgáztárolóban az energiapolitikáért felelős miniszter e rendelet végrehajtására kiadott rendelete szerint.

- (2) A tárolás közvetlenül vagy közvetve is megtörténhet.
- (3) Közvetlen tárolás esetén a kereskedők aggregáltan is teljesíthetik tárolási kötelezettségüket.
- (4) A kereskedők 2026. május 1-jéig értesítik a Magyar Energetikai és Közmű-Szabályozási Hivatalt (a továbbiakban: Hivatal) a tárolási kötelezettség teljesítésének módjáról.

4. Tárolási kötelezettség ellenőrzése

- 4. §**
- (1) Az e rendeletben előírt tárolási kötelezettség ellenőrzését – beleértve az annak végrehajtására való felkészülést is – a Hivatal végzi, és azok megsértése esetén a (3) bekezdésben foglalt eltéréssel a Get. 119. §-ában előírt jogkövetkezményeket alkalmazza.
 - (2) Az e rendeletben foglaltak végrehajtásának ellenőrzése érdekében bekért adatok, információk nem vagy késedelmes benyújtása esetén a Hivatal az Ákr. 77. § (1) bekezdésében foglaltaktól eltérően a kötelezettséget megszegőt eljárási bírsággal sújtja.
 - (3) Tárolási kötelezettség nem teljesítése esetében a Get. 119. § (1) bekezdés a) pontja szerinti szankció nem alkalmazható.

5. Záró rendelkezések

- 5. §** Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.
- 6. §** Felhatalmazást kap az energiapolitikáért felelős miniszter, hogy a 2. és 3. § szerinti kötelezés, a készletek létrehozásának, fenntartásának és megszüntetésének részletszabályait rendeletben állapítsa meg.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 72/2026. (III. 25.) Korm. rendelete Magyarország földgázellátási biztonsága érdekében aukció megtiltásáról

- [1] E kormányrendelet a nemzetközi energiabiztonsági válsághelyzetre tekintettel a magyarországi földgázellátás biztosítását szolgálja, az Ukrajnába irányuló földgáztranzit fokozatos leállításával.
- [2] A Kormány az Alaptörvény 53. cikk (1) bekezdés b) pontjában meghatározott eredeti jogalkotói hatáskörében, figyelemmel a védelmi és biztonsági tevékenységek összehangolásáról szóló 2021. évi XCIII. törvény 80. és 81. §-ára, valamint a szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek elhárításáról és kezeléséről szóló 2022. évi XLII. törvény 2. § (1a) bekezdésére, az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

- 1. §** Az Ukrajna területén fennálló fegyveres konfliktusra, illetve humanitárius katasztrófára tekintettel, valamint ezek magyarországi következményeinek az elhárítása és kezelése érdekében veszélyhelyzet kihirdetéséről és egyes veszélyhelyzeti szabályokról szóló 424/2022. (X. 28.) Korm. rendelet szerinti veszélyhelyzet ideje alatt a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény 71. § (9) és (10) bekezdésében foglaltaktól eltérően a szállítási rendszerüzemeltető az Ukrajnába irányuló földgázszállítás tekintetében 2026 harmadik negyedévére történő szállításra vonatkozóan sem megszakítható, sem nem megszakítható kapacitásaukciót nem hirdethet.
- 2. §** Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány 73/2026. (III. 25.) Korm. rendelete
a védett árral kapcsolatos kiegészítő részletszabályokról**

- [1] E kormányrendelet a nemzetközi energiabiztonsági válsághelyzetre tekintettel a magyarországi üzemanyagellátás védelméről szóló kormányrendelet hatékony végrehajtását szolgálja.
- [2] A Kormány az Alaptörvény 53. cikk (1) bekezdés b) pontjában meghatározott eredeti jogalkotói hatáskörében, figyelemmel a védelmi és biztonsági tevékenységek összehangolásáról szóló 2021. évi XCIII. törvény 80. és 81. §-ára, valamint a szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek elhárításáról és kezeléséről szóló 2022. évi XLII. törvény 2. § (1a) bekezdésére, az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

1. A nemzetközi energiabiztonsági válsághelyzetre tekintettel a magyarországi üzemanyagellátás védelméről szóló 50/2026. (III. 9.) Korm. rendelet módosítása

- 1. §** A nemzetközi energiabiztonsági válsághelyzetre tekintettel a magyarországi üzemanyagellátás védelméről szóló 50/2026. (III. 9.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 1. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:
- „(4) A Magyar Szénhidrogén Készletező Szövetség biztonsági kőolajtermék-készletéből felszabadított termékek átvételére nem jogosult üzemanyagtöltő állomást – ide nem értve az üzemi üzemanyagtöltő állomást – működtető vállalkozás köteles a biztonsági kőolajtermék készletek veszélyhelyzeti felhasználásáról szóló 52/2026. (III. 9.) Korm. rendelet [a továbbiakban: 52/2026. (III. 9.) Korm. rendelet] szerinti védett áras termékekre vonatkozó ellátási szerződéssel rendelkezni olyan nagykereskedővel, aki a Magyar Szénhidrogén Készletező Szövetség biztonsági kőolajtermék-készletéből felszabadított termékek átvételére jogosult.”
- 2. §** Az R. 9. §-a a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:
- „(5a) A (2) bekezdéstől eltérően, ha az állami adó- és vámhatóság az (1) bekezdés szerinti ellenőrzése során megállapítja az 1. § (4) bekezdése vagy a 3. § (5) bekezdése szerinti kötelezettség megsértését, 10 000 000 forinttól 150 000 000 forintig terjedő bírságot szab ki.”
- 3. §** Az R. 10/A. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:
- „(5) Amennyiben a tag a Szövetségtől megvásárolt üzemanyagot annak telephelyéről nem tárolja ki, hanem ugyanakkora mennyiségű saját készletet saját telephelyéről értékesített, és e mennyiséget mint felszabadított készletből vásárolt üzemanyagot tartja nyilván, jelentésében a kiszállítás telephelyeként e saját telephelyét adja meg.”
- 4. §** Az R. 10/A. § (1) bekezdésében az „a biztonsági kőolajtermék készletek veszélyhelyzeti felhasználásáról szóló 52/2026. (III. 9.) Korm. rendelet [a továbbiakban: 52/2026. (III. 9.) Korm. rendelet]” szövegrész helyébe az „az 52/2026. (III. 9.) Korm. rendelet” szöveg lép.

2. A biztonsági kőolajtermék készletek veszélyhelyzeti felhasználásáról szóló 52/2026. (III. 9.) Korm. rendelet módosítása

- 5. §** A biztonsági kőolajtermék készletek veszélyhelyzeti felhasználásáról szóló 52/2026. (III. 9.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R2.) 2. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
- „2. § E rendelet hatálya a Magyar Szénhidrogén Készletező Szövetségre (a továbbiakban: Szövetség) és a Szövetség kőolaj szekciójának tagvállalataira, valamint a tőlük, ezen rendelet alapján felszabadított készletből vásárló viszonteladókra terjed ki.”

6. §

Az R2. 4. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„4. § (1) A Kt. 9. § (3) bekezdés b) pontjától eltérően a Szövetség a készleteinek visszapótlását, az ellátásbiztonság érdekében haladéktalanul megkezdi, készleteit folyamatosan visszapótolja úgy, hogy havonta legalább az előző hónapban a készletéből védett áras termékként értékesített motorbenzin mennyiségnek és motorikus gázolaj mennyiségeknek megfelelő készletbeszerzés megtörténjen.

(2) A visszapótlás során a piaci ár alkalmazandó.

(3) A (2) bekezdés szerinti piaci ár 2026. szeptember 30. napjáig történő leszállításra, vasúton leszállítva vagy tartályban átadva a rendeltetési helyen

a) motorbenzin esetében legfeljebb: S&P Global Energy Platts Premium Unleaded Gasoline 10ppm FOB Rotterdam Barges napi középjegyzéseinek tárgyhavi számtani átlaga + 120 USD/tonna,

b) motorikus gázolaj esetében legfeljebb: S&P Global Energy Platts Diesel 10ppm FOB ARA Barges napi középjegyzéseinek tárgyhavi számtani átlaga + 120 USD/tonna.

(4) A (2) bekezdés szerinti piaci ár 2026. október 1. napjától történő leszállításra, vasúton leszállítva vagy tartályban átadva a rendeltetési helyen:

a) motorbenzin esetében legfeljebb: S&P Global Energy Platts Premium Unleaded Gasoline 10ppm FOB Rotterdam Barges napi középjegyzéseinek tárgyhavi számtani átlaga + 80 USD/tonna,

b) motorikus gázolaj esetében legfeljebb: S&P Global Energy Platts diesel 10ppm FOB ARA Barges napi középjegyzéseinek tárgyhavi számtani átlaga + 80 USD/tonna.

(5) A Szövetség azon tagja, aki a felszabadított készletből legalább 1200 tonna üzemanyagot vásárol, – a (2)–(4) bekezdés szerinti ár alkalmazásával – köteles ajánlatot tenni legalább az általa vásárolt mennyiségű, azzal megegyező minőségű üzemanyag visszapótlására. A visszapótlásra vonatkozó ajánlattétel a védett árral kapcsolatos kiegészítő részletszabályokról szóló 73/2026. (III. 25.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Mód. rendelet) hatálybalépését követő 9. napig nyújtható be, azzal, hogy a (6) bekezdés szerinti esetben az ajánlat vonatkozhat a Mód. rendelet hatálybalépését megelőzően vagy azt követően vásárolt készlet visszapótlására is.

(6) Az ajánlat vonatkozhat a Szövetségtől megvásárolt, de annak telephelyéről ki nem tárolt mennyiségre is, amennyiben a tag ugyanakkora mennyiségű saját készletet saját telephelyéről értékesített a 3. § (8) bekezdése szerint, és e mennyiséget mint felszabadított készletből vásárolt üzemanyagot tartja nyilván.

(7) A visszapótlásra kötelezett tag a visszapótlás mellett köteles a nagy-, illetve kiskereskedelmi tevékenysége során a magyarországi zavartalan üzemanyagellátást biztosítani.

(8) Az (5) bekezdésben foglaltaknak megfelelő ajánlatokat a Szövetség – elsősorban a teljesítés ideje szerinti sorrendben, ennek egyezősége esetén az ajánlott mennyiségek arányában – legfeljebb az összes visszapótlási kötelezettség mértékéig elfogadja, és az érintett felajánlott mennyiségre szerződést köt.

(9) A Szövetség a tagi ajánlatokkal nem lefedett felszabadított mennyiség visszapótlására pályázatot ír ki, és az államháztartásért felelős miniszter és az energiapolitikáért felelős miniszter együttes jóváhagyásával gondoskodik a készlet visszapótlásáról.

(10) E § alkalmazása során meghatározott árakat

a) a Magyar Nemzeti Bank hivatalos, tárgyhavi átlagos amerikai dollár árfolyama alkalmazásával kell forintra váltani,

b) sűrűségkorrekciós elszámolás alkalmazásával kell literre vetíteni, ahol a referenciasűrűség 15°C-on 0,755 g/cm³ a motorbenzin, illetve 0,845 g/cm³ a motorikus gázolaj esetében.”

7. §

Az R2. 5/A. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha a Nemzeti Adó- és Vámhivatal vagy a rendőrség az (1) bekezdés szerinti tilalom megtartásának ellenőrzése során megállapítja az (1) bekezdésben foglalt tilalom megsértését, 100 000 000 forinttól 5 000 000 000 forintig, de legalább a jogellenesen kivitt készlet piaci értékének háromszorosáig terjedő bírságot szab ki. A bírságot a bírságot kiszabó határozat véglegessé válását követő 15 napon belül kell megfizetni. A bírságot kiszabó határozat ellen nincs helye fellebbezésnek. E bírság kiszabásának nincs helye, ha az értékesítés a nemzetközi energiabiztonsági válsághelyzetre tekintettel a magyarországi üzemanyagellátás védelméről szóló 50/2026. (III. 9.) Korm. rendelet 2. § (1a) bekezdése szerinti üzemanyag tankba történik.”

3. Záró rendelkezések

- 8. §** (1) Ez a rendelet – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.
(2) Az 1. alcím az e rendelet kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

V. A Kormány tagjainak rendeletei

A belügyminiszter 9/2026. (III. 25.) BM rendelete

a társadalombiztosítási támogatással rendelhető gyógyszerekről és a támogatás összegéről szóló 1/2003. (I. 21.) ESZCSM rendelet, valamint az emberi felhasználásra kerülő gyógyszerek rendeléséről és kiadásáról szóló 44/2004. (IV. 28.) ESZCSM rendelet módosításáról

- [1] A krónikus betegségben szenvedő, folyamatos gyógyszeres terápiában részesülő betegek számára létfontosságú, hogy a szükséges gyógyszereik folyamatosan rendelkezésre álljanak.
- [2] A betegbiztonság szem előtt tartásával szükséges lehetővé tenni, hogy – elsősorban a krónikus betegek kényelme érdekében – bizonyos esetekben gyógyszerész vagy okleveles kiterjesztett hatáskörű ápoló is ír hasson fel társadalombiztosítási támogatással gyógyszert.
- [3] A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény 83. § (4) bekezdés n) pontjában kapott felhatalmazás alapján, a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 182/2022. (V. 24.) Korm. rendelet 66. § (1) bekezdés 25. pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva, valamint a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény 83. § (3) bekezdés a) pontjában, továbbá az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerekről és egyéb, a gyógyszerpiacot szabályozó törvények módosításáról szóló 2005. évi XCV. törvény 32. § (11) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 182/2022. (V. 24.) Korm. rendelet 66. § (1) bekezdés 25. és 26. pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva – a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 182/2022. (V. 24.) Korm. rendelet 103. § (1) bekezdés 22. pontjában meghatározott feladatkörében eljáró nemzetgazdasági miniszterrel egyetértésben –,
- a 2. alcím tekintetében az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerekről és egyéb, a gyógyszerpiacot szabályozó törvények módosításáról szóló 2005. évi XCV. törvény 32. § (5) bekezdés g) pontjában és (11) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 182/2022. (V. 24.) Korm. rendelet 66. § (1) bekezdés 26. pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva – a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 182/2022. (V. 24.) Korm. rendelet 103. § (1) bekezdés 22. pontjában meghatározott feladatkörében eljáró nemzetgazdasági miniszterrel egyetértésben –
- a következőket rendelem el:

1. A társadalombiztosítási támogatással rendelhető gyógyszerekről és a támogatás összegéről szóló 1/2003. (I. 21.) ESZCSM rendelet módosítása

- 1. §** (1) A társadalombiztosítási támogatással rendelhető gyógyszerekről és a támogatás összegéről szóló 1/2003. (I. 21.) ESZCSM rendelet [a továbbiakban: 1/2003. (I. 21.) ESZCSM rendelet] 1. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
- „(2) Olyan gyógyszert, amelynek a közfinanszírozás alapjául elfogadott árához (a továbbiakban: ár) a járóbeteg-ellátás keretében a Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelő (a továbbiakban: NEAK) támogatást nyújt,
- a) az orvos csak a NEAK által e célra rendszeresített, a (3) bekezdés szerint kitöltött papíralapú vényen vagy az egészségügyi és a hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló 1997. évi XLVII. törvény szerinti Elektronikus Egészségügyi Szolgáltatási Tér útján kiállított elektronikus vényen (a továbbiakban: elektronikus vény) vagy
- b) a gyógyszerész és az okleveles kiterjesztett hatáskörű ápoló elektronikus vényen rendelhet.”
- (2) Az 1/2003. (I. 21.) ESZCSM rendelet 1. § (3) bekezdés a) és b) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:
- [Társadalombiztosítási támogatás csak olyan – a (2) bekezdésben meghatározott – papíralapú vagy elektronikus vény alapján számolható el,]
- „a) amelyen a támogatás alapjául szolgáló jogcímet és – amennyiben jogszabály másként nem rendelkezik – a BNO kódot az orvos, a gyógyszerész vagy az okleveles kiterjesztett hatáskörű ápoló egyértelműen megjelölte, azzal, hogy az egészségügyi jogcím alapján kiemelt és emelt indikációhoz kötött támogatással rendelhető

- gyógyszer közgyógyellátottnak történő felírásakor – az egészségügyi indokoltság fennállása esetén – a közgyógyellátás mellett ezt a jogcímet is jelölni kell,
- b) amelyen az orvos, a gyógyszerész vagy az okleveles kiterjesztett hatáskörű ápoló félreérthetetlenül feltüntette a beteg társadalombiztosítási azonosító jelét (a továbbiakban: TAJ szám),”
- (3) Az 1/2003. (I. 21.) ESZCSM rendelet 1. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:
- „(3a) A gyógyszerész vagy az okleveles kiterjesztett hatáskörű ápoló által a (3) bekezdés a) és b) pontja szerint felírt gyógyszerek társadalombiztosítási támogatási jogcíme megegyezik a háziorvos által felírt gyógyszer társadalombiztosítási támogatási jogcímével.”

- 2. §** Az 1/2003. (I. 21.) ESZCSM rendelet 1. § (3) bekezdés e) pontjában az „az orvos által feltüntetett BNO kódot” szövegrész helyébe az „a BNO kódot” szöveg lép.

2. Az emberi felhasználásra kerülő gyógyszerek rendeléséről és kiadásáról szóló 44/2004. (IV. 28.) ESZCSM rendelet módosítása

- 3. §** Az emberi felhasználásra kerülő gyógyszerek rendeléséről és kiadásáról szóló 44/2004. (IV. 28.) ESZCSM rendelet [a továbbiakban: 44/2004. (IV. 28.) ESZCSM rendelet] a 3. §-át követően a következő alcímmel egészül ki:

„A gyógyszerész és az okleveles kiterjesztett hatáskörű ápoló által rendelhető gyógyszerek

4. § (1) A GyT. 25. § (1) és (1a) bekezdésében foglaltak alapján gyógyszer rendelésére jogosult minden közforgalmú gyógyszertárban dolgozó és intézeti gyógyszertár közvetlen lakossági gyógyszerellátását biztosító szaktevékenységet ellátó gyógyszerész, valamint az egészségügyi alapellátásban foglalkoztatott okleveles kiterjesztett hatáskörű ápoló, akik számára a gyógyszertár személyi jogos gyógyszerésze, az intézeti vezető főgyógyszerész, illetve a háziorvosi, házi gyermekorvosi alapellátást nyújtó egészségügyi szolgáltató háziorvosa, házi gyermekorvosa azt lehetővé tette.

(2) Az (1) bekezdés szerinti gyógyszerész, illetve okleveles kiterjesztett hatáskörű ápoló Magyarországon, illetve az Európai Unió Bizottsága által forgalomba hozatalra engedélyezett gyógyszert

a) első ízben akkor rendelhet, ha e rendeltet megelőző fél éven belül a beteg háziorvosa saját jogon vagy szakorvosi javaslat alapján az adott gyógyszerből a beteg részére már legalább 120 napra elegendő mennyiséget rendelt, és a beteg azt ki is váltotta a 15. §-ban meghatározott helyettesíthetőség figyelembevételével,

b) a továbbiakban akkor rendelhet, ha az a) pont szerinti rendeltet követően az adott gyógyszer utolsó alkalommal történő kiadására orvos által kiállított vény alapján került sor.

(3) A (2) bekezdés szerinti rendeltet további feltétele, hogy a beteg részére az Elektronikus Egészségügyi Szolgáltatási Tér (a továbbiakban: EESZT) vénnyilvántartásában az adott gyógyszerre nincs érvényes, orvos által kiállított vény rögzítve.

(4) Az (1) bekezdés szerinti gyógyszerész gyógyszert csak a gyógyszertárban személyesen vagy törvényes képviselője útján megjelenő beteg részére rendelhet.

(5) Az (1) bekezdés szerinti gyógyszerész és okleveles kiterjesztett hatáskörű ápoló nem rendelhet kábítószerként (K1, K2) és pszichotróp anyagként (P2, P3, P4) minősített gyógyszert.”

- 4. §** A 44/2004. (IV. 28.) ESZCSM rendelet az „A gyógyszer rendelése” alcímet megelőzően a következő 7/A. §-sal egészül ki:

„7/A. § A 4. § (1) bekezdése szerinti gyógyszerész, illetve okleveles kiterjesztett hatáskörű ápoló gyógyszert elektronikus vényen rendelhet.”

- 5. §** A 44/2004. (IV. 28.) ESZCSM rendelet „A gyógyszer rendelése” alcíme a következő 11/D. §-sal egészül ki:
- „11/D. § (1) A 4. § (1) bekezdése szerinti gyógyszerész az Eüak. 14/A. § (3) bekezdésében foglaltak alapján a beteg gyógyszerelésével kapcsolatos adatainak megismerését követően végzi el a gyógyszer felírását.
- (2) A 4. § (1) bekezdése szerinti gyógyszerész vagy az okleveles kiterjesztett hatáskörű ápoló a beteg által kért gyógyszerből legfeljebb 30 napra elegendő mennyiséget, illetve amennyiben a legkisebb eredeti csomagolás ezt meghaladja, a 30 napra elegendő mennyiséghez legközelebbi gyógyszer mennyiséget tartalmazó legkisebb eredeti csomagolási egységnek megfelelő mennyiséget írhat fel.”

6. § A 44/2004. (IV. 28.) ESZCSM rendelet 18. §-a a következő (1b) és (1c) bekezdéssel egészül ki:
„(1b) A 4. § (1) bekezdése szerinti gyógyszerész által a 7/A. §-ban foglaltak szerint elektronikus vényen rendelt gyógyszert a felírással egyidejűleg ki kell adni.
(1c) Az okleveles kiterjesztett hatáskörű ápoló által elektronikus vényen rendelt gyógyszer a rendeléstől számított öt napig adható ki.”

7. § A 44/2004. (IV. 28.) ESZCSM rendelet
a) „Az orvosi vény” alcím címében az „Az orvosi” szövegrész helyébe az „A” szöveg,
b) 7. § (1a) bekezdésében az „Elektronikus Egészségügyi Szolgáltatási Tér (a továbbiakban: EESZT)” szövegrész helyébe az „EESZT” szöveg lép.

3. Záró rendelkezések

8. § Ez a rendelet a kihirdetését követő 180. napon lép hatályba.

Dr. Pintér Sándor s. k.,
belügyminiszter

VIII. A Kúria határozatai

A Kúria 1/2026. JEH határozata (Jpe.IV.60.032/2025/11. szám)

a súlyos gondatlanság polgári jogi fogalmának értelmezéséről a pénzforgalmi szolgáltatás nyújtásáról szóló törvénnyel összefüggésben

A Kúria Jogegységi Tanácsa a Kúria P.VI. tanácsának előzetes döntéshozatali indítványa alapján meghozta a következő

jogegységi határozatot:

1. A súlyos gondatlanság fogalmát a pénzforgalmi szolgáltatás nyújtásáról szóló 2009. évi LXXXV. törvény 45. § (3) bekezdése alkalmazásában úgy kell értelmezni, hogy az ügyfél szubjektíve tisztában volt a magatartása következményével, számolnia kellett a kár bekövetkezésével, a gondosság olyan szintű elhanyagolása valósult meg, amely már közel áll a szándékossághoz, vagyis a hátrányos következményekkel kapcsolatban megállapítható az ügyfél nagyfokú közömbössége, felelőtlensége.
2. A Kúria indítványozó tanácsa a Pfv.20.685/2024/5. számú határozatban kifejtett jogértelmezéstől nem térhet el.

Indokolás

I.

- [1] A Kúria előtt Pfv.21.384/2024. számon indult felülvizsgálati eljárásban az eljáró tanács (a továbbiakban: indítványozó tanács) a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 33. § (1) bekezdés b) pontjában biztosított jogkörében eljárva a 32. § (1) bekezdés b) pontja alapján előzetes döntéshozatali indítványt terjesztett elő a jogegység érdekében, mert jogkérdésben el kíván térni a Kúria Pfv.20.685/2024/5. számú, a Bírósági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) közzétett határozatától (a továbbiakban: referenciahatározat) a pénzforgalmi szolgáltatás nyújtásáról szóló 2009. évi LXXXV. törvény (a továbbiakban: Pft.) 45. § (3) bekezdése értelmezése körében.
- [2] Az indítványozó tanács az előtte folyamatban lévő eljárást a Bszi. 32. § (2) bekezdése szerint felfüggesztette a jogegységi eljárás befejezéséig.

II.

- [3] Az indítványozó tanács előtt indult felülvizsgálati ügy lényegi tényállása szerint a felperes perben nem álló ügyfele (a továbbiakban: ügyfél vagy kérelmező) 2023. augusztus 1-jén egy Instagram felületen abból a célból regisztrált – megadva az e-mail címét és telefonszámát –, hogy kriptovalutával kereskedhessen. Másnap egy angliai telefonszámról jelentkező ismeretlen személy kérésére a kereskedés megkezdéséhez 102.000 forintot utalt át egy magyarországi számlaszámra. 2023. augusztus 3-án újabb ismeretlen személy segítséget ajánlott fel a már eddig képződött 6000 forint hozam lekönnyelésének elvégzéséhez. Ennek érdekében a kérelmező az ismeretlen elkövető kérésére a felperesnél végzett online bankolásra is használt készülékére egy távoli hozzáférést lehetővé tevő alkalmazást telepített, amelynek következtében rajta kívül álló személy is képessé vált a készülékén műveletek végrehajtására.
- [4] A tényleges banki műveletek végrehajtásához szükség volt a kérelmező további együttműködésére, amelynek érdekében az ismeretlen elkövető telefonos kérésére – amely szerint az a 6000 forint nyereség átutalásához szükséges – a kérelmező az elkövető által a jóváhagyás érdekében megküldött (feltételezhetően a felperes által működtetett hivatalos internetbanki oldalról kivágott) QR-kódot beolvasta a mobiltelefonja netbank alkalmazásában és elvégezte a Face ID erős ügyfélazonosítást. Így lehetővé vált nemcsak az ügyfél, hanem az ismeretlen elkövető számára is a belépés a bank online rendszerébe. Az ismeretlen elkövető ezt követően 6.700.000 forint utalását kezdeményezte a kérelmező pénzforgalmi számlájáról oly módon, hogy a partnert, aki számára az utalás megtörtént, egyben megbízható kedvezményezettként is rögzítette. A kérelmező az ismeretlen

elkövető kérésére a 6.700.000 forintos tranzakciót hasonló kétfaktoros azonosítással szintén jóváhagyta anélkül, hogy észlelte vagy ellenőrizte volna azt, hogy a banki felületen mi történik. Az ismeretlen elkövető ezt követően 9.500.000 forintos tranzakciót kezdeményezett, amelyhez azonban már nem volt szükség a kérelmező közreműködésére, mert a számlák közötti átvezetés és a partnermentés az erős ügyfélhitelesítés alóli kivételek közé tartozik.

- [5] Az ügyfél a felperesnél mint pénzügyintézetnél kezdeményezett eredménytelen panaszeljárást követően az alperes békéltető testülethez fordult. Az alperes ajánlásában felhívta a felperest, hogy 15 napon belül térítse meg a kérelmező részére az általa jóvá nem hagyott fizetési műveletek összegét (16.200.000 forintot). Az ajánlását azzal indokolta, hogy a kérelmező a QR-kód beolvasása során nem mérhette fel reálisan, hogy a hitelesítéssel bármilyen további információ, figyelemfelhívás nélkül két, a szándékával ellentétes azonnali átutalás fog megvalósulni, ezért a kód beolvasása nem valósíthatott meg részéről súlyosan gondatlan magatartást. Kifejtette, hogy az átlagosan tájékozott kérelmezőtől nem várható el, hogy felismerje: a széleskörűen használt QR-kód beolvasása alkalmas lehet arra, hogy valaki a tudta nélkül a számlájához hozzáférjen és arról sikeres átutalást hajtson végre. Azzal pedig az alperes szerint nem számolhatott, hogy a felperes által működtetett hivatalos internetbanki oldalról kivágott, majd egy attól független felületre beillesztett QR-kóddal lehetőség van arra, hogy banki műveleteket kezdeményezzenek és hagyjanak jóvá az ügyfél tudta és jóváhagyása nélkül. Az alperes ezért úgy ítélte meg, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a jóvá nem hagyott fizetési műveletekkel összefüggésben keletkezett kárt a kérelmező Pft. 40. § (1) és (2) bekezdésében foglalt kötelezettségeinek súlyosan gondatlan megszegése okozta, ezért a felperes Pft. 45. § (3) bekezdése szerinti mentesülése nem volt megállapítható.
- [6] A felperes a keresetében az ajánlás hatályon kívül helyezését kérte arra hivatkozással, hogy az nem felel meg a Pft. 45. § (3) bekezdésének és 40. § (1) bekezdésének. Állította: az alperes az ajánlása meghozatala során nem vette figyelembe a kérelmező súlyosan gondatlan magatartását, ugyanis az ismeretlen elkövető részére lehetővé tette a netbank felülethez történő hozzáférést.
- [7] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Úgy érvelt, hogy a távoli hozzáférést biztosító program telepítése kizárólag azt biztosította, hogy az ismeretlen elkövető figyelemmel tudja kísérni a kérelmező készülékén történeteket, a kár azonban nem ezzel okozati összefüggésben keletkezett. Állította: a kérelmező nem engedélyezett harmadik félnek teljes hozzáférést a készpénz-helyettesítő fizetési eszközhöz (netbank), nem tette hozzáférhetővé a hitelesítési adatait, a belépés és a fizetési művelet jóváhagyása a kérelmező részére a Viber alkalmazáson keresztül megküldött QR-kód beolvasásával valósult meg, amelyet az elkövető a felhasználónév és jelszó ismerete nélkül generált.
- [8] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperes ajánlását részben hatályon kívül helyezte, és a jóvá nem hagyott fizetési műveleteknek megfelelően a felperes megtérítési kötelezettségének összegét 4.750.000 forintra módosította, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kifejtette, a kérelmező a banki alkalmazásra regisztrált táblagép készülékkel rendelkezett, így nem lehettek előtte ismeretlenek az ott írt fogalmak, továbbá az sem, hogy az algoritmusok alkalmazása belépést jelent a netbankba, és az utalásra, illetőleg utalás jóváhagyására szolgál. Álláspontja szerint a kérelmező, aki cselekményeit a „kedvező befektetés reményében” hajtotta végre, azért minősülhet súlyosan gondatlannak, mert a netbank aktiválására, átutalásokra alkalmas kód használatát illető konkrét cél tekintetében semmilyen tudomása nem volt és nem is törekedett arra, hogy tájékozódjon, aki pedig cselekménye tárgyát, célját nem ismeri, az nem hivatkozhat arra, hogy a rendszer biztonságos működtetésének szem előtt tartásával járt el. Rámutatott, hogy az adott esetben a kérelmezőtől a körülméktől kifejezetten elvárható volt, ugyanis ismeretlen, külföldi telefonszámról hívták fel ismeretlen személyek, kriptovalutával történő kereskedésről volt szó, nem ügyfélszolgálati körülmények között, hanem Instagramon feladott hirdetés alapján, továbbá többszörös kapcsolatfelvétel történt az elkövetők és a kérelmező között visszatérő módon, még Viberen is. Kiemelte, a cselekmények elkövetésének időpontjában az elkövetőkkel történő együttműködés folyamata a szándékosság elemeit is magán viselte. A károsodáshoz nem az ügyfél személyétől, magatartásától független rendszerszintű informatikai hiányosság vezetett, hanem a kérelmező aktív tevékenysége.
- [9] A felperes és az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és az ajánlást teljes egészében hatályon kívül helyezte. A kérelmező súlyosan gondatlan magatartását vizsgálva megállapította, hogy a kérelmező a fizetési műveleteket megelőzően nem közvetlenül a felperestől származó QR-kóddal a felperes online bankolási felületére belépve végezte el az erős ügyfélazonosítást a Face ID segítségével. Mindezt megelőzően egy ismeretlen személy kérésére az online bankoláshoz rendszeresen használt eszközére olyan alkalmazást telepített, amely e személynek távoli hozzáférést biztosított az eszközhöz. A másodfokú bíróság jelentőséget tulajdonított annak, hogy az online banki felületre történő belépés ahhoz a művelethez, amelynek a végrehajtását várta, nem volt szükséges. A másodfokú bíróság kiemelte: mivel a Face ID hitelesítésre az online

bankolási felületén került sor, a kérelmezőnek tudnia kellett, hogy belépett a bank online felületére. Annak következtében pedig, hogy a QR-kódot Viber üzenetben kapta és annak feladója nem a felperes volt, a másodfokú bíróság szerint a kérelmezőnek tisztában kellett lennie azzal is, hogy azt nem a bankjától kapta közvetlenül. A kérelmező maga adta elő, hogy tudott arról, milyen célt szolgált a távoli hozzáférést biztosító alkalmazás.

- [10] A másodfokú bíróság indokolása szerint az általánosan tájékozott, a pénzügyei iránt érdeklődést mutató kérelmezőnek tisztában kell lennie azzal a körülménnyel, hogy a számláján történő jóváíráshoz szükségtelen a célszámlára belépni, azon bármely műveletet elvégezni, elégséges megadnia a számlaszámát és az azt vezető pénzintézet nevét. A jogerős ítélet indokolása szerint a kérelmező a fenti magatartásával a személyes hitelesítési adatai biztonságban tartása körében őt terhelő kötelezettségét [Pft. 40. § (1) bekezdés] súlyosan gondatlan módon szegte meg [Pft. 45. § (3) bekezdés utolsó fordulat], ezzel a kárát saját maga okozta, ezért a felperes a Pft. 45. § (3) bekezdése alapján mentesül a megtérítési kötelezettsége alól.
- [11] A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését, elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan a másodfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítását kérte. Anyagi jogszabálysértésként a Pft. 44. § (1) bekezdését, 45. § (3) bekezdését jelölte meg. Indokolása szerint a kérelmező nem láthatta előre a szóban forgó fizetési műveletek bekövetkeztét, így e tranzakció körében nem állhat fenn súlyos gondatlansága. Nem vitatta, hogy a felperes mentesüléséhez azt kellett vizsgálni, hogy a kérelmező az adott helyzetben általában elvárható magatartást tanúsította-e a személyes hitelesítési adatai biztonságban tartása érdekében, illetve ezeket megadta-e arra jogosulatlan személy részére, és ha igen, ennek során terheli-e felróhatóság. A felperes azonban szerinte nem támasztotta alá, hogy a kérelmező súlyosan gondatlanul megszegte a Pft. 40. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségét, és a kár ezzel okozati összefüggésben következett be.
- [12] Állította: a Pft. rendelkezései alapján csak az eset összes körülményét értékelve lehet kétséget kizáróan és személyre szabottan megállapítani, hogy valakinek a magatartása súlyosan gondatlannak minősül-e. Hivatkozott arra, hogy a bírói gyakorlat szerint a súlyos gondatlanság az adott helyzetben elvárható gondos magatartás feltűnő elhanyagolása, az elemi biztonsági intézkedések olyan szintű elmulasztása, amely már-már szándékosság (Baranya Megyei Bíróság 2.Pf.20.164/2001/4.), az alperes értelmezése szerint az eredmény kívánása. Az alperes megítélése szerint egy átlagosan tájékozott kérelmező szemszögéből nem nyilvánvalóan életszerűtlen, hogy egy befektetési szolgáltató úgy kívánja a hozamot jóváírni (adott esetben a kérelmező által korábban nem használt fizetési mód alkalmazásával), hogy a QR-kódot a kedvezményezett kérelmezőnek kell beszkenneálnie azon szolgáltató mobilbanki appjával, amely szolgáltatónál vezetett számlájára a jóváírást várja. E szolgáltatások elérhetőségére figyelemmel azt sem lehet általános jelleggel életszerűtlennek vagy súlyos gondatlanságnak minősíteni, hogy egy kedvezményezett lépjen be az online bankjába egy neki járó összeg megfizetésével összefüggésben.
- [13] A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Kifejtette, a Pft. alkalmazásában a súlyos gondatlanság sui generis fogalom, nem azonosítható a büntetőjogban alkalmazott gondatlansággal. A polgári jogban azt az átlagos fogyasztó mércéjén keresztül, objektív alapon kell megítélni, míg a büntetőjogban az adott személy szubjektív tudattartalmát vizsgálja a bíróság egy adott cselekmény lehetséges következményei tekintetében. A súlyos gondatlanságot nem az alperes által hivatkozott megyei bírósági döntés alapján, hanem a Kúria Pfv.21.994/2018/4. számú döntése (megjelent BH 2021.39. számon is) szerint kell megítélni, ami a felperes szerint összhangban áll az Európai Parlament és a Tanács 2015. november 25-i (EU) 2015/2366 irányelve (a továbbiakban: PSD2 irányelv) (72) preambulumbekkezdésével. Hangsúlyozta, a QR-kód funkciója nem tájékoztatás, az az adott tranzakcióhoz megkívánt ügyfél-hitelesítéshez szükséges, a SIM-kártya ügyfél általi birtoklásának igazolására szolgál.

III.

- [14] A Kúria referenciahatározatában – azonos perbeli felek között, azonos tárgyú perben, de részben eltérő tényállás mellett (ott a kérelmező egy hamis, a felperesének tűnő weboldalon megadta az internetbanki belépési adatait, majd a valós banki bejelentkezéshez szükséges egyedi kódot: SMS-számsort is) – a pénzintézet keresetének helyt adó, az alperes – a felperest a kár megtérítésére felhívó – ajánlását hatályon kívül helyező jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, és a keresetet elutasító elsőfokú ítéletet helyben hagyta.
- [15] Abban az ügyben a másodfokú bíróság a döntésében két körülményt értékelt: egyrészt, hogy pénzáttalás fogadásához nem szükséges az internetes banki felületre történő belépés és ott a hitelesítési adatok megadása, másrészt elvárható, hogy a fogyasztó a részére a bank által megküldött SMS-ek tartalmát gondosan elolvassa, így felismerje, hogy olyan banki műveletek vannak folyamatban, amelyeket nem ő kezdeményezett.

- [16] A Kúria a referenciahatározat jogi indokolásának [32] bekezdésében – a jogegységi eljárásban eldöntendő jogkérdés tárgyában – kifejtette, a Pft. 40. § (1) bekezdésében és 45. § (3) bekezdésében írt szabályozásból következően a mentesülésnek kettős feltétele van: egyrészt az ügyfél nem az adott helyzetben általában elvárható magatartást tanúsítja a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz és annak használatához szükséges személyes hitelesítési adatai biztonságban tartása érdekében, másrészt e kötelezettségszegés súlyosan gondatlannak minősül a kár okozása szempontjából. Kifejtette, hogy a másodfokú bíróság nem különítette el magát a kötelezettségszegést – az adott helyzetben általában elvárható magatartás tanúsításának elmulasztása a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz és annak használatához szükséges személyes hitelesítési adatok biztonságban tartása érdekében [Pft. 40. § (1) bekezdés] –, valamint annak a súlyos gondatlanság szerinti értékelését a kár okozása szempontjából [Pft. 45. § (3) bekezdés].
- [17] A referenciahatározat indokolása szerint a másodfokú bíróság azért értékelte súlyosan gondatlannak a magatartást, mert az nem felelt meg az adott helyzetben általában elvárható magatartás követelményének, vagyis a súlyosan gondatlan magatartást a felróható kötelezettségszegéssel azonosította. A referenciahatározatban a Kúria kifejtette: a felróhatóság azonban egy tipizált személyhez kötött, általános gondossági kötelezettség megsértését jelenti; a perbeli jogviszonyban azt, hogy az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó a személyes hitelesítési adatai biztonságban tartása érdekében szükséges, az adott helyzetben általában elvárható magatartás tanúsítását elmulasztja, megsérti. Az azonban, hogy egy magatartás a pénzforgalmi szolgáltató mentesülése szempontjából súlyosan gondatlannak minősül-e, a Kúria referenciahatározatot meghozó tanácsa szerint személyre szabottan vizsgálendő, a szándékos vagy súlyosan gondatlan magatartás ugyanis olyan vétkességi kategória, amely a károkozással összefüggésben állít fel mércét egy konkrét személlyel szemben. A Kúria kifejtette: az alperes felülvizsgálati kérelmében nem a Pft. 40. § (1) bekezdésének a megsértését állította, nem önmagában a kötelezettségszegés megállapítását sérelmezte, hanem annak a kár okozása szempontjából történő súlyosan gondatlannak való minősítését. A súlyos gondatlanság körében mindkét fél és a másodfokú bíróság is az átlagos fogyasztó mércéjét vette irányadónak, mindkét fél hivatkozott az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagfogyasztóra, valamint a PSD2 irányelv (72) preambulumbekkezdésére; az eltérés abban állt, hogy a konkrét ügy peradatai alapján súlyosan gondatlannak minősül-e a fogyasztó kötelezettségszegése a kár okozása szempontjából.
- [18] A Kúria utalt arra, hogy a PSD2 irányelv (72) preambulumbekkezdése szerint a gondatlanságot a nemzeti joggal összhangban kell értékelni, annak körében valamennyi körülményt figyelembe kell venni. Kifejtette, a nemzeti jognak a károkozással és a kármegelőzéssel összefüggő súlyos gondatlansággal kapcsolatos gyakorlatát – biztosítási jogviszonyra vonatkozó perben, de a jelen ügyre is alkalmazhatóan – a Kúria Jpe.I.60.009/2022/10. és Jpe.I.60.003/2023/16. számú jogegységi hatályú határozatai foglalták össze, beleértve a felülvizsgálati ellenkérelemben hivatkozott Pfv.21.994/2018/4. számú (megjelent BH 2021.39. számon is) határozatot is. E jogegységi hatályú határozatok tartalmát a Kúria a Pfv.21.184/2023/7. számú határozatának [79] bekezdésében értelmezte. Mindezek alapján a referenciahatározatot meghozó felülvizsgálati tanács szerint a súlyos gondatlanságnak nem a szabályszegés, hanem a kár bekövetkezése vonatkozásában kell fennállnia, amely összhangban áll azzal, hogy – a fentiek szerint – a Pft. 40. § (1) bekezdése és a 45. § (3) bekezdése is megkülönbözteti egymástól magát a kötelezettségszegést, valamint a kár okozása szempontjából fennálló súlyos gondatlanságot.
- [19] A referenciahatározatban a Kúria idézte a jogegységi hatályú határozatok indokolását a tekintetben is, hogy a magatartás súlyos gondatlanságának a megítélése körében nem lehet különbséget tenni a károkozás és a kármegelőzés között: egyik esetben sem elegendő a szabályszegés súlyossága, ahhoz a (károkozó/kármegelőzési kötelezettséggel érintett) személy tudattartalmát is vizsgálni kell, értékelni kell, hogy szubjektíve tisztában volt-e magatartása következményével, számolnia kellett-e a kár bekövetkezésével, a gondosság olyan szintű elhanyagolása valósult-e meg, amelyből következően szinte kívánta a kár mint eredmény bekövetkezését; a súlyos gondatlanságnak a kármegelőzés körében is a károsodás előidézésére kell irányulnia [Jpe.I.60.009/2022/10., Indokolás [54]–[57]; Jpe.I.60.003/2023/16., Indokolás [99]–[101]].
- [20] Mindezek alapján – a jogerős ítéletben írtakkal szemben – a súlyos gondatlanság megítélése körében a referenciahatározatban foglaltak szerint nem elegendő a kötelezettségszegés súlyosságát figyelembe venni, hanem valamennyi körülményt értékelve [PSD2 irányelv (72) preambulumbekkezdés] azt kell vizsgálni, hogy a fogyasztó szubjektíve tisztában volt-e magatartása következményével, számolnia kellett-e a kár bekövetkezésével, a gondosság olyan szintű elhanyagolása valósult-e meg, amelyből következően szinte kívánta a kár mint eredmény bekövetkezését, vagyis a hátrányos következményekkel kapcsolatban megállapítható-e a fogyasztó nagyfokú közömbössége, felelőtlensége. A súlyos gondatlanságot a Pft. és a PSD2 irányelv alapján kell megítélni, azt

a pénzforgalmi szolgáltatónak kell bizonyítania [Pft. 45. § (3) bekezdés, PSD2 irányelv 72. cikk (2) bekezdés], az ezzel ellentétes szerződési feltételeket semmisnek kell tekinteni [PSD2 irányelv (72) preambulumbekkezdés]. Mindezekre figyelemmel a pénzforgalmi szolgáltató mentesüléséhez a fogyasztó magatartásával és szándékával kapcsolatos tényeket és körülményeket kell értékelni {referenciahatározat, Indokolás [33]–[34]}.

- [21] A Kúria a referenciahatározatban az adott eset körülményeit értékelve megállapította, a fogyasztó tudattartalmának a rendelkezésre álló peradatokból kiinduló vizsgálata alapján arra a következtetésre lehet jutni, hogy a fogyasztó szubjektíve nem volt tisztában magatartása következményével, tudattartalma alapján nem kellett számolnia a kár bekövetkezésével, nem követett el jelentős mértékű hanyagságról tanúskodó magatartást, nem kellett előre látnia a második átutalással összefüggésben keletkezett kárt {referenciahatározat, Indokolás [35]}.

IV.

- [22] Bár az indítványozó tanács előtti ügy és a referenciahatározat alapját képező per tényállása lényegében csak annyiban azonos, hogy a kérelmezők pénzügyi intézetnél vezetett számlájáról jóvá nem hagyott fizetési műveletek eredményeként ismeretlen tettesek pénzt tulajdonítottak el, azonban más-más módszert alkalmazva, ennek megfelelően a kérelmezők által tanúsított eltérő magatartás mellett, aminek a döntés érdemére is kihatása lehet, azonban az indítványozó tanács álláspontja szerint az ügyek a kimentés körében releváns súlyos gondatlanságra vonatkozó jogértelmezés tekintetében összevethetők. Mindkét perben azonos jogszabályi rendelkezéseket alkalmaztak [Pft. 40. § (1) bekezdés, 45. § (3) bekezdés], amelyekkel összefüggésben a referenciahatározatban a Kúria olyan általános érvényű, elvi jelentőségű értelmezési doktrínát fektetett le, amellyel az indítványozó tanács nem ért egyet az alábbi indokok alapján.
- [23] Az indítványozó tanács rámutatott: a Pft.-nek a „Fizetési műveletek jóváhagyása” című fejezetén belül található 40. § (1) bekezdése szerint az ügyfél a készpénz-helyettesítő fizetési eszközt a keretszerződésben foglaltak szerint köteles használni, és a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz és annak használatához szükséges személyes hitelesítési adatai biztonságban tartása érdekében az adott helyzetben általában elvárható magatartást tanúsítani.
- [24] Az indítványozó tanács hivatkozott a Pft. 45. § (3) bekezdésére is, amely szerint a pénzforgalmi szolgáltató abban az esetben mentesül a 45. § (1)–(2) és (4) bekezdés szerinti felelőssége alól, ha bizonyítja, hogy a jóvá nem hagyott fizetési művelettel összefüggésben keletkezett kárt a fizető fél – többek között – a 40. § (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségeinek szándékos vagy súlyosan gondatlan megszegésével okozta, így különösen, ha a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatához szükséges személyes hitelesítési adatait arra nem jogosult harmadik fél részére átadja vagy megismerhetővé teszi.
- [25] A Kúria a referenciahatározatában abból kiindulva, hogy a PSD2 irányelv (72) preambulumbekkezdése szerint a gondatlanságot a nemzeti joggal összhangban kell értékelni, a nemzeti jognak a biztosítási jogviszonyra vonatkozó perekben kialakított, a károkozással és a kármegelőzéssel összefüggő súlyos gondatlansággal kapcsolatos gyakorlatát tekintette – analógia útján – irányadónak a Pft. felelősségi és kárviselési (kártelépítési) szabályai körében is. Ennek lényege szerint: 1. a súlyos gondatlanságnak nem a szabályszegés, hanem a kár bekövetkezése vonatkozásában kell fennállnia; 2. nem elegendő a szabályszegés súlyossága, ahhoz a (károkozó/ kármegelőzési kötelezettséggel érintett) személy tudattartalmát is vizsgálni kell, értékelni kell, hogy szubjektíve tisztában volt-e magatartása következményével, számolnia kellett-e a kár bekövetkezésével, a gondosság olyan szintű elhanyagolása valósult-e meg, amelyből következően szinte kívánta a kár mint eredmény bekövetkezését; 3. a súlyos gondatlanságnak a kármegelőzés körében is a károsodás előidézésére kell irányulnia, azaz azt kell vizsgálni, hogy a fogyasztó szubjektíve tisztában volt-e magatartása következményével, számolnia kellett-e a kár bekövetkezésével, vagyis a hátrányos következményekkel kapcsolatban megállapítható-e a fogyasztó nagyfokú közömbössége, felelőtlensége. Az 1. feltétel tekintetében a Kúria a referenciahatározatban utalt arra, hogy a Pft. 40. § (1) bekezdése és a 45. § (3) bekezdése is megkülönbözteti egymástól magát a kötelezettségszegést, valamint a kár okozása szempontjából fennálló súlyos gondatlanságot. Megállapítása szerint ezért a pénzforgalmi szolgáltató mentesüléséhez – bizonyítási kötelezettsége mellett – a fogyasztó (ügyfél) magatartásával és szándékával kapcsolatos tényeket és körülményeket kell értékelni.
- [26] Az indítványozó tanács jogi álláspontja szerint azonban a biztosítási jogviszonyokban irányadó, a referenciahatározatban hivatkozott és bemutatott következetes bírói gyakorlat az alkalmazandó jogi norma tartalmi eltérése miatt nem tekinthető – analógia útján – irányadónak a jóvá nem hagyott fizetési művelet teljesítése esetén a pénzforgalmi szolgáltató mentesülése, a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő esetleges gondatlanságának, illetve súlyos gondatlanságának vizsgálata körében.

- [27] Az indítványozó tanács kiemelte: a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:463. §-a – hasonlóan a fizető fél Pft. 40. § (1) bekezdésében megfogalmazott, a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz és annak használatához szükséges személyes hitelesítési adatai biztonságban tartása érdekében tanúsítandó, az adott helyzetben általában elvárható magatartáshoz – az (1) bekezdésében előírja, hogy a szerződő fél és a biztosított a kár megelőzése érdekében az adott helyzetben általában elvárható magatartást köteles tanúsítani. Ettől azonban szerinte eltérő a biztosító szolgáltatási kötelezettség alóli mentesülési szabálya: a Ptk. 6:464. § (1) bekezdése [és az azzal érdemben megegyező, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 556. § (1) bekezdés] szerint a biztosító mentesül szolgáltatási kötelezettsége alól, ha bizonyítja, hogy a kárt jogellenesen, szándékos vagy súlyosan gondatlan magatartással – többek között – a szerződő fél vagy a biztosított okozta.
- [28] Az indítványozó tanács fontosnak tartotta kiemelni, hogy míg a Pft. 45. § (3) bekezdése úgy fogalmaz, hogy a pénzforgalmi szolgáltató akkor mentesül, ha azt bizonyítja, hogy a jóvá nem hagyott fizetési művelettel összefüggésben keletkezett kárt a fizető fél a 40. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott kötelezettségeinek szándékos vagy súlyosan gondatlan megszegésével okozta, a biztosító mentesüléséhez az vezet, ha az bizonyított, hogy magát a kárt okozta a szerződő fél vagy a biztosított súlyosan gondatlan magatartással.
- [29] Az indítványozó tanács maradéktalanul egyetértett a referenciahatározatban kifejtettekkel a felróhatóság és a gondatlanság kategóriáit illetően. Nem vitatta, hogy mind a biztosítási, mind a pénzügyi szolgáltatási jogviszonyban a szolgáltatást igénybe vevőt elsősorban az adott helyzetben általában elvárható magatartás tanúsításának a kötelezettsége terheli, az sem kétséges, hogy ennek megszegése önmagában nem vezethet a szolgáltató helytállási kötelezettség alóli mentesüléséhez, mindkét felelősségi típusnál jelentősége van a vétkesség vizsgálatának. Az indítványozó tanács álláspontja szerint azonban lényeges eltérés van a biztosítási jogviszony esetén a biztosító és a Pft. hatálya alá tartozó pénzügyi szolgáltatási jogviszonyban a szolgáltató mentesülésének feltételei között. Eltérő a szabályozás egyik lényegi eleme, aminek következtében más a szándékosság-gondatlanság viszonyítási alapja. Az indítványozó tanács szerint jelentősége van annak, hogy míg a biztosítási jogviszonyban a biztosító helytállási kötelezettség alóli mentesüléséhez a szándékosságnak vagy a súlyos gondatlanságnak nem a mögöttes – foglalkozási, közlekedési – szabályszegés, hanem a biztosítási esemény, azaz a kár bekövetkezése vonatkozásában kell fennállnia ahhoz, hogy alkalmas legyen a Ptk. 6:464. §-a szerinti jogkövetkezmény kiváltására (Jpe.I.60.009/2022/10., Elvi tartalom), addig a pénzügyi szolgáltató mentesüléséhez annak bizonyítását írja elő a jogszabály, hogy a kár bekövetkezése a Pft. 40. § (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségek súlyosan gondatlan megszegésével áll okozati összefüggésben. Azaz – itt már eltérve a referenciahatározatban kifejtett állásponttól – az indítványozó tanács szerint a súlyos gondatlanságnak a jogi norma tartalma szerint éppen a Pft. 40. § (1) bekezdésében meghatározott, tehát a „mögöttes kötelezettség” megszegésében kell megnyilvánulnia. Ezzel összefüggésben az indítványozó tanács idézte a Pft. 45. § (3) bekezdéséhez fűzött jogalkotói indokolást is, amely egyértelmű megfogalmazása szerint a jóvá nem hagyott fizetési műveletek esetén a felelősség főszabálya szerint a pénzintézetet terheli, azonban „más a helyzet abban az esetben, ha az ügyfél [...] a kárt kötelezettségeinek szándékos vagy gondatlan megszegésével okozta, ugyanis ekkor a kárt teljes mértékben az ügyfél viseli”.
- [30] Mindebből az indítványozó tanács álláspontja szerint az következik, hogy a Pft. 45. § (3) bekezdésének alkalmazása körében nem érvényes az a biztosítási jogviszony körében irányadó megállapítás, hogy a súlyos gondatlanságnak nem a kötelezettségszegés, hanem a kár bekövetkezése vonatkozásában kell fennállnia. Éppen ellenkezőleg, a súlyos gondatlanságnak a kötelezettségszegésben és nem a káreredmény bekövetkezése vonatkozásában kell szerinte megnyilvánulnia. Az indítványozó tanács szerint a pénzintézet akkor mentesülhet, ha azt tudja bizonyítani, hogy az ügyfél a Pft. 40. § (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségek betartása körében tanúsított szándékos, vagy súlyosan gondatlan magatartást, azaz a tudata a kötelezettségszegése tényét fogta át, és e körben tanúsított (szándékos, illetve) olyan szintű gondatlanságot, amely a káresemény bekövetkezéséhez vezetett.
- [31] Az indítványozó tanács álláspontja szerint miután a biztosítási jogviszonyokban a mentesülés körében használt súlyos gondatlanság-fogalom értékelésének és az ügyfél által jóvá nem hagyott fizetési művelet esetén a pénzintézet mentesüléséhez vezető, az ügyfél által tanúsított súlyos gondatlanság megítélésének a jogi alapja – a fentebb bemutatottak szerint – nem azonos, ezért az analógián alapuló jogértelmezés, vagy analogikus érvelés dogmatikai alapon is kizárt. Ezzel összefüggésben az indítványozó tanács részletezte az analogikus jogértelmezés fogalmát és feltételeit.
- [32] A referenciahatározatban elfogadott álláspont követése az indítványozó tanács megítélése szerint azon túlmenően, hogy nem következik az alkalmazandó jogi norma tartalmából, a pénzügyi szolgáltató mentesülésére vonatkozó szabály kiürítését eredményezné, mert a pénzügyi intézmény csak abban az esetben mentesülhetne, ha

azt bizonyítja, hogy a perben nem álló kérelmező akarata szubjektíve arra is kiterjedt, hogy pénzt vegyenek le a számlájáról, abba belenyugodott (kívánta), de legalábbis azzal kapcsolatban közömbös volt. Ilyen jogértelmezés az indítványozó tanács szerint sem a jogalkotó céljából [Pft. 45. § (3) bekezdéséből, sem a PSD2 irányelv (72) preambulumbekkezdéséből] nem vezethető le, és arról nem feltételezhető, hogy ez az értelmezés Magyarország Alaptörvényének (a továbbiakban: Alaptörvény) 28. cikke szerinti józan észnek megfelelő célt szolgál.

- [33] Amennyiben a Kúria úgy ítéli meg, hogy a Pft. felelősség alóli mentesülésre vonatkozó, fentebb bemutatott szabályai nem tekinthetők olyan speciális, a Ptk. biztosítási jogviszonyra vonatkozó mentesülési szabályaitól eltérően értelmezhető szabálynak, amely indokolja a két jogviszonyban használt vétkességi fogalmak eltérő értelmezését, úgy az indítványozó tanács álláspontja szerint szükséges a súlyos gondatlanság értelmezésének pontosítása az alábbiak szerint.
- [34] A referenciahatározatban adott definíció szerint „[a] súlyos gondatlanság több a pusztá gondatlanságnál, a gondossági kötelezettség megsértésénél, az jelentős mértékű hanyagságról tanúskodó magatartást jelent. Annak megállapítása során, hogy egy magatartás valamely konkrét esetben súlyosan gondatlannak minősül-e, személyre szabottan, valamennyi körülményt értékelve azt kell vizsgálni, hogy a fogyasztó szubjektíve tisztában volt-e magatartása következményével, számolnia kellett-e a kár bekövetkezésével, a gondosság olyan szintű elhanyagolása valósult-e meg, amelyből következően szinte kívánta a kár mint eredmény bekövetkezését, vagyis a hátrányos következményekkel kapcsolatban megállapítható-e a fogyasztó nagyfokú közömbössége”. Az indítványozó tanács álláspontja szerint az a megfogalmazás, hogy „szinte kívánta a kár mint eredmény bekövetkezését” nem a gondosság, hanem a szándékosság fogalmi körébe esik. A lehetséges károsodás iránti közömbösség pedig nem a tudatos, hanem az enyhe gondatlanság körében értékelhető, ezért a luxuria nem definiálható a hanyagsággal. A súlyos gondatlanság fogalmi elemei között ezek nem játszanak szerepet. Az indítványozó tanács szerint a súlyos gondatlanság polgári jogi jogviszonyokban is úgy értelmezendő, hogy a fél előre látja cselekményének lehetséges következményeit, de könnyelműen bízik azok elmaradásában. Azt személyre szabottan, valamennyi körülményt értékelve kell vizsgálni, hogy a fogyasztó ügyfél szubjektíve tisztában volt-e magatartása következményével, számolnia kellett-e a kár bekövetkezésével.
- [35] Összegzésként az indítványozó tanács elsődlegesen a Pft. hatálya alá tartozó szerződések sajátosságaira tekintettel a Pft. 45. § (3) bekezdése szerinti mentesülés feltételei körében a lex specialis elvét alkalmazva a jogviszony és a jogi szabályozás sajátosságaihoz igazodóan, a Ptk. hatálya alá tartozó biztosítási jogviszonyban [a Ptk. 6:464. § (1) bekezdése és a régi Ptk. 556. § (1) bekezdése szerint] a biztosító mentesülését eredményező vétkességi kategóriától megkülönböztetve látja szükségesnek értelmezni a súlyos gondatlanság fogalmát. Másodlagosan, a speciális szabályozáshoz igazodó jogértelmezés lehetőségének elvetése esetén a polgári jogi jogviszonyokban általánosan érvényesülő vétkességi szabályok értelmezésénél szükségesnek látja a súlyos gondatlanság fogalmának egységesítését és újradefiniálását, a vétkesség egyéb kategóriáitól való egyértelmű elhatárolás mellett.

V.

- [36] A legfőbb ügyész a Bszi. 37. § (2) bekezdése alapján tett nyilatkozatában nem értett egyet az indítvánnyal.
- [37] Hangsúlyozta, hogy mind az indítványozó tanács előtt folyamatban lévő ügyben, mind pedig a referenciahatározatban a felperes pénzintézet az alperes ajánlását a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény (a továbbiakban: MNB tv.) 116. § (4) bekezdése alapján azért támadta, mert álláspontja szerint az nem felel meg a jóvá nem hagyott fizetési művelet esetén felperes mentesülését eredményező körülmények értékelése körében a Pft. 44. § (1) bekezdésében és 45. § (3) bekezdésében írtaknak. Kiemelte, hogy a felperes perbeli bizonyítási kötelezettsége mindkét ügyben arra terjed ki, hogy a Pft. 45. § (1)–(2) bekezdései szerint a felelőssége kimentése alapjául szolgáló körülmények fennállnak, mert a kárt a fizető fél (az ügyfél) okozta a Pft.-ben meghatározott kötelezettségei súlyosan gondatlan megszegésével, tekintve, hogy a Pft. a jóvá nem hagyott fizetési műveletekkel összefüggésben keletkezett kár viselését megdönthető vélelemmel a pénzügyi szolgáltatóra telepíti, ezért a fizetési művelet jóváhagyása és a mentesüléshez vezető körülmények fennállása körében a bizonyítási kötelezettség a pénzügyi szolgáltatót terheli.
- [38] A legfőbb ügyész abból indult ki, hogy a magyar szabályozás a PSD2 irányelv implementációja. Rámutatott: a Pft. 43. § (2) bekezdése – egyezően a PSD2 irányelv 72. cikkének 2. bekezdésével – úgy rendelkezik, hogy a készpénzhelyettesítési fizetési eszköz használata önmagában nem bizonyítja, hogy az ügyfél csalárd módon járt el, vagy a fizetési műveletet jóváhagyta, vagy a Pft. 40. § (1)–(2) bekezdéseiben meghatározott kötelezettségét szándékosan vagy súlyosan gondatlanul megszegte. Ezzel szemben a pénzforgalmi szolgáltatónak kell bizonyítania az ügyfél kötelezettségének szándékos vagy súlyosan gondatlan megszegését. Kitért arra is, hogy a PSD2 irányelv

(72) preambulumbekzdése, valamint a felsőbb bírósági gyakorlat alapján az állapítható meg, hogy az egyszerű figyelmetlenségtől, gondatlanságtól mindenképpen el kell választani a súlyosan gondatlan magatartást. Kiemelte, a súlyos gondatlanság tipikusan a szándékossághoz közelítő kirívóan okszerűtlen és észszerűtlen kötelezettségszegésben nyilvánulhat meg.

- [39] A legfőbb ügyész álláspontja szerint az indítványozó tanács figyelmen kívül hagyja azt a körülményt, hogy a referenciahatározat [34] bekezdése a nemzeti jogot és a követett joggyakorlatot a károkozással és a kármegelőzéssel összefüggő súlyos gondatlansággal kapcsolatosan ugyan a biztosítási jogviszony körében hozott határozatokra hivatkozással értelmezte, azonban azt a PSD2 irányelv (72) preambulumbekzdése alapján vizsgálta. E körben kifejezetten hangsúlyozta, hogy a súlyos gondatlanságot a Pft. és a PSD2 irányelv alapján kell megítélni és azt a pénzforgalmi szolgáltatónak kell bizonyítania. Az ezzel ellentétes szerződéses feltételeket semmisnek kell tekinteni. Mindezekre figyelemmel a referenciahatározatban a Kúria felülvizsgálati tanácsa azt a megállapítást tette, hogy a pénzforgalmi szolgáltató mentesüléséhez a fogyasztó magatartásával és szándékával kapcsolatos tényeket és körülményeket kell értékelni. Mindebből a legfőbb ügyész arra következtetett, hogy a referenciahatározatban a Kúria a biztosítási jogviszonnyal kapcsolatos jogegységi hatályú határozataiban adott fogalommeghatározásból kiindulva értelmezte a súlyos gondatlanság fogalmát, azonban – szemben az indítványban írtakkal – nem azonos, hanem eltérő jogi alapon, vagyis a referenciahatározat a Pft. és PSD2 irányelv rendelkezéseit, nem pedig a biztosítási jogviszony felelősségi szabályát vette alapul.
- [40] A legfőbb ügyész tévesnek tartotta az indítványozó tanácsnak azt az álláspontját, hogy a pénzforgalmi szolgáltató mentesüléséhez nem a kár bekövetkezését, hanem kifejezetten a „mögöttes kötelezettség” megszegésére vonatkozó súlyos gondatlanságot kell vizsgálni. Szerinte az indítványozó tanácsnak az az álláspontja, hogy csak a kötelezettségszegés szintjén kell vizsgálni a súlyos gondatlanságot, nem következik a Pft. 45. § (3) bekezdésének szövegéből. Ezzel szemben úgy látta, hogy a Pft. 45. § (3) bekezdésének helyes értelmezése szerint a pénzügyi szolgáltató akkor mentesül a helytállási kötelezettsége alól, azaz a törvényi vélelmet akkor dönti meg sikeresen, ha bizonyítja, hogy az ügyfél szándékos vagy súlyosan gondatlan magatartása okozta a kárt, és ez a magatartás a Pft. 40. § (1) bekezdése szerinti kötelezettségek megszegésében nyilvánult meg. Ez egyúttal azt is jelenti, hogy az okozati összefüggést vizsgálni kell a kötelezettségszegés és a károkozás eredménye között, és a súlyos gondatlanságot a kár bekövetkezéséhez való viszonyban kell értékelni, nem pusztán abban, hogy az ügyfél súlyos gondatlansága a szabályszegésben fennáll-e.
- [41] A legfőbb ügyész szerint nem támogatható az indítványozó tanács álláspontja a tekintetben sem, hogy a biztosítási jogban kialakított súlyos gondatlanság fogalma és az ott lefektetett összefüggések a Pft. esetén nem alkalmazhatók. Ezzel szemben hangsúlyozta, hogy mind a biztosítási jog, mind pedig a Pft. azonos vétkességi kategóriákat használ (szándékosság és súlyos gondatlanság) e vétkességi kategóriák szubjektív (tudati-akarat) elemei pedig azonosak. Az, hogy a vétkességi kategóriát több eltérő polgári jogi jogviszonyra is alkalmazza a jogalkotó nem befolyásolja a súlyos gondatlanság fogalmának általános értelmezését, mert e körben nem a jogviszony, hanem az a releváns, hogy az érintett személy tudatosan, vagy kirívóan, már-már a szándékosság határát súroló módon figyelembe vette-e a magatartása lehetséges hátrányos következményeit. Az eltérés tehát nem a mérce alkalmazásában, hanem a jogkövetkezményekben áll. Mivel mindkét jogviszonyban a kármegelőzési kötelezettség megszegését kell értékelni vétkességi alapon, a Kúria referenciahatározatában lefektetett jogértelmezési szempontjai a legfőbb ügyész szerint irányadók a Pft. alkalmazása körében is.
- [42] A legfőbb ügyész szerint azzal a megállapításával, hogy „a súlyos gondatlanságnak kötelezettségszegésben kell megnyilvánulnia”, az indítványozó tanács nem vétkességi, azaz szubjektív szempontú (súlyos gondatlanság) vizsgálatot, hanem objektív, azaz a kötelezettségszegést mint tényt értékelő vizsgálatot végez. Ez azonban szerinte ellentétes a Pft. 45. § (3) bekezdésével, amely alapján a pénzügyi szolgáltatónak a szubjektív, szándékos vagy súlyosan gondatlan ügyféli magatartást kell bizonyítani a felelősség alóli mentesüléshez.
- [43] Végezetül a legfőbb ügyész utalt arra is, hogy az analógia alkalmazhatóságának nem a normaszöveg egyezősége, hanem a vizsgált jogi fogalom azonos jellege az alapja. Mivel a súlyos gondatlanság az indítványban megjelölt mindkét jogviszonyban ugyanazt jelenti (az ügyfél nagyfokú közömbösségét vagy felelőtlenységét a káros következményekkel szemben), ezért a biztosítási jogban kialakított értelmezés a Pft. körében is alkalmazható.

VI.

- [44] A felperes nyilatkozatában egyetértett az indítványozó tanáccsal abban, hogy a referenciahatározatban megjelenő jogértelmezés téves, figyelemmel arra, hogy a Ptk. biztosítási szerződésre vonatkozó felelősségi rendszerét nem lehet analógia útján a Pft. 45. § (1) és (3) bekezdése szerinti, önálló, „uniós jogi felelősségi rendszerre” alkalmazni.

Ugyanakkor a felperes álláspontja szerint az indítványozó tanács jogi álláspontja sem helytálló, mert az ellentét az Európai Unió Bíróságának (a továbbiakban: EUB) irányadó, és az általa részletesen hivatkozott gyakorlatával [egyebek mellett: C-665/23., IL és Veracash SAS; C-337/20., DM, LR és Caisse régionale de Crédit agricole mutuel (CRCAM) – Alpes-Provence; C-308/06., The Queen, az International Association of Independent Tanker Owners (Intertanko) és társai és Secretary of State for Transport; és az ezekhez fűzött főtanácsnoki indítványok], továbbá akadályozza a PSD2 irányelv céljának megvalósulását és hatékony érvényesülését.

- [45] A felperes hosszasan és részletesen bemutatott, az alapul fekvő szabályok grammatikai, kontextuális és teleologikus elemzése eredményeként arra a következtetésre jut, hogy a Pft. 45. § (3) bekezdése alkalmazásában a pénzforgalmi szolgáltató mentesüléséhez vezető súlyos gondatlanság fogalmát – a referenciahatározattól eltérően, egyszersmind az indítványozó tanács által javasolt büntetőjogi megközelítés ellenében – úgy kell helyesen értelmezni, hogy a súlyos gondatlanság nem a kár, hanem a Pft. 40. § (1)–(2) bekezdéseiben meghatározott gondossági kötelezettségeket sértő magatartások vonatkozásában vizsgálandó az eset összes körülményeire tekintettel.
- [46] Szerinte a súlyos gondatlanság egyaránt megvalósulhat a Pft. 40. § (1)–(2) bekezdéseiben meghatározott gondossági kötelezettségek tudatos vagy hanyag, aktív cselekményben és/vagy mulasztásban megnyilvánuló megsértésével.
- [47] Végül kitért arra is, hogy a súlyos gondatlanság és a kár között nem közvetlen okozatossági, oksági, hanem – valamennyi körülmény mérlegelésével – mindössze közvetett oksági kapcsolatot kell vizsgálni.
- [48] Arra az esetre, ha a Kúria a fenti jogértelmezésben az uniós jog további tisztázását tartja szükségesnek, a felperes előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését indítványozta.
- [49] Az alperes nyilatkozatában úgy foglalt állást, hogy a referenciahatározatban a Kúria helyesen hivatkozott a súlyos gondatlanság tartalmát kimunkáló ítélkezési gyakorlatra. Ebből következően nem értett egyet az indítványozó tanácsnak azzal az álláspontjával, hogy ezt az ítélkezési gyakorlatot a szabályozás különbözősége okán ne lehetne megfelelően alkalmazni a jóvá nem hagyott fizetési művelettel kapcsolatos perekben. Utalt arra, hogy a biztosító mentesülésének Ptk. szerinti feltételei és a pénzforgalmi szolgáltató Pft. 45. § (3) bekezdése szerinti mentesülése közötti eltérés csak látszólagos. Különösen nem áll fenn az indítványozó tanács által vélt különbség, nevezetesen, hogy amíg a biztosító Ptk. 6:464. § szerinti mentesülésének feltétele a kárral kapcsolatos súlyos gondatlanság, addig a pénzforgalmi szolgáltató mentesülésének feltételeként a fizető fél súlyos gondatlanságának nem a kárral, hanem a szabályszegéssel összefüggésben kell megvalósulnia.
- [50] Hangsúlyozta: mindkét szabályozásban megjelenik a szabályszegés és a kár is. A Ptk. 6:464. § (1) bekezdése szerint a szerződő fél vagy a biztosított általi jogellenesen, szándékos vagy súlyosan gondatlan magatartással okozott kár a mentesülés feltétele. Kiemelte, hogy ez utóbbi rendelkezésben a jogellenesség nyilvánvalóan magában foglalja valamely szabály megszegését, amelyeknek a Ptk.-ban való taxatív felsorolására, nevesítésére a mögöttes jogviszonyok széles köre miatt nem volt lehetőség. Ennek alátámasztására hivatkozott a Kúria BH 2021.39. számon megjelent döntésére, amelynek [18] bekezdése szerint a régi Ptk. 556. § (1) bekezdés a) pontja alapján a biztosító két konjunktív feltétel, nevezetesen a biztosított, illetve szerződő fél jogellenes, valamint szándékos, vagy súlyosan gondatlan magatartása bizonyítása esetén mentesül a fizetési kötelezettsége alól. A mentesülés körében a károkozás szándékossága vagy súlyosan gondatlan volta szubjektív elem, amely a biztosított aktuális tudati-akarat állapota alapján ítéltető meg. Ezzel összefüggésben hivatkozott a Kúriának a Jpe.I.60.009/2022/10. számú és Jpe.I.60.003/2023/16. számú jogegységi hatályú határozataira, amelyek szerinte tudatosan tesznek különbséget a súlyos gondatlanságnak a szabályszegésre és a kárra vetített értelmezése között. Álláspontja szerint nincs érdemi eltérés a súlyos gondatlansággal összefüggésben egyrészt a referenciahatározatban hivatkozott ítélkezési gyakorlat alapjául szolgáló Ptk. rendelkezések, másrészt a Pft. 45. § (3) bekezdés tartalma között. Utóbbi esetben a pénzforgalmi szolgáltató akkor mentesül a felelősség alól, ha a kárt a Pft. 40. § (1) bekezdése szerinti kötelezettség súlyosan gondatlan megszegése okozta, ezért szerinte a referenciahatározat aggálytalanul hivatkozhatott a súlyos gondatlanság megítélése körében arra az ítélkezési gyakorlatra is, amely a súlyos gondatlanság fogalmát a biztosító mentesülése körében dolgozta ki.
- [51] Ami a szolgáltató mentesülésére vonatkozó szabály indítványozó tanács által vélt kiüresítését illeti, az alperes nem értett egyet ezzel az állásponttal. Megítélése szerint amennyiben ugyanis az indítványozó tanács úgy véli, hogy a fizető fél tudattartalma nem bizonyítható, úgy ez a kérdés semmiképp nem függ össze a szabályozási háttér, vagyis a Ptk. és a Pft. hivatkozott rendelkezéseinek eltéréseivel. Szerinte nem nehezebb azt bizonyítani, hogy a fizető fél tudata átfogta a kár bekövetkezésének lehetőségét, mint azt, hogy a tudata a szabályszegést fogta át. Úgy érvelt, hogy sem a referenciahatározattal érintett ügyben, sem az indítványozó tanács előtti ügyben nem lett volna lehetetlen a súlyos gondatlanság bizonyítása, az indítványozó tanács érvelésével ellentétben a szolgáltatói mentesülés Pft. 45. § (3) bekezdés szerinti szabályait nem üresíti ki a referenciahatározat.

- [52] A súlyos gondatlanság ítélezési gyakorlatban kimunkált fogalmát illetően nem látta akadályát annak, hogy ezt a fogalmat a Pft. 45. § (3) bekezdése szerinti ügyekben is lehessen alkalmazni. Egyértelműen indokoltnak tartotta a kialakult ítélezési gyakorlatból megtartani a vétkesség (gondatlanság) magas szintjét, amely szerint a károsult olyannyira könnyelműen bízik cselekménye (kötelezettségszegése) lehetséges következményeinek elmaradásában, hogy az már szinte súrolja az eshetőleges szándékot (következményekbe való belenyugvást).

VII.

- [53] A Kúria a következőkre alapozta döntését.
- [54] A Kúria az ügyszakosság különböző aspektusait már több határozatában tisztázta [lásd részletesen: Jpe.I.60.002/2021/7., Indokolás [20]–[23]; Jpe.II.60.030/2023/11., Indokolás [27]–[28]]. Az ügyszakosság kérdésében kialakított joggyakorlatot e helyütt meg nem ismételve, de azt szem előtt tartva, a jelenlegi indítvánnyal összefüggésben a Kúria megállapította, hogy mind az indítványozó tanács előtt indult felülvizsgálati ügy, mind a referenciahatározat alapjául szolgáló ügy a Pft. 40. § (1)–(2) bekezdései, illetve ezzel együtt különösen a 45. § (3) bekezdése értelmezését veti fel a fizető fél súlyos gondatlanságának megállapíthatóságát illetően, következésképpen nincs akadálya az ügyszakosság és a helyes jogértelmezés megállapításának az indítványozó tanács által felvetett jogkérdésben.
- [55] Az összevethetőség kritériumainak tisztázását követően – érdemben – a Kúria elsőként azt vizsgálta, hogy hogyan kell együttesen értelmezni a Pft. 40. § (1)–(2) bekezdéseiben megjelenő, a jogviszonyban tanúsítható magatartások zsinórmértékét meghatározó rendelkezést, és ezzel összefüggésben a károkozásról szóló 45. § (3) bekezdést. Ehhez nélkülözhetetlen a felróhatóság és a vétkesség kategóriáinak tisztázása és elhatárolása. Mindezt a súlyos gondatlanság fogalmi meghatározása követi, majd a súlyos gondatlanság viszonyítási alapjának – normasértés és/vagy károkozás – behatárolása.
- [56] A Kúria mindenekelőtt az indítványban megjelölt jogszabályhelyek normatartalmát vizsgálta. Ezzel összefüggésben elsőként utal arra, hogy a Pft. 40. § (1) és (2) bekezdése az érintett jogviszonyokra irányadó legalapvetőbb magatartási szabályokat határozza meg. Az (1) bekezdés szerint az ügyfél, valamint az ügyfél fizetési számlája felett rendelkezésre jogosult köteles a készpénz-helyettesítő fizetési eszközt a keretszerződésben foglaltak szerint használni, és a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz és annak használatához szükséges személyes hitelesítési adatai biztonságban tartása érdekében az adott helyzetben általában elvárható magatartást tanúsítani. Az első tagmondat a szerződéses kötelezettségek megtartására utal, az utóbbi fordulat pedig lényegében a Ptk. 1:4. §-ában is megfogalmazott elvárható magatartás elvét konkretizálja az adott jogviszonyra.
- [57] Ez utóbbi rendelkezéssel az emberi együttéléshez és együttműködéshez nélkülözhetetlen általános magatartási zsinórmértékét a jogalkotó irányadónak tekinti az ügyfél és a pénzforgalmi szolgáltató jogviszonyában is. Az elvárhatóság mértékét „az adott helyzetben általában elvárható” formulában kifejezésre juttatott tipizált és objektivizált elvárási szint határozza meg. A fordulat első része („az adott helyzetben”) azt juttatja kifejezésre, hogy nem a logika „általános” szintjén támasztott, de e körben még nem is a konkrét személyre mért elvárásról van szó. E körben természetesen az adott élethelyzet és az erre irányadó jogszabályi rendelkezések bírnak jelentőséggel. A jogalkotó konkretizálja azt is, hogy mindezt a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz és annak használatához szükséges, az ügyfél személyes hitelesítési adatai biztonságban tartása érdekében van szükség. A fordulat második része („általában elvárható”) pedig az elvárás objektivizált voltát fejezi ki. Hangsúlyozni kell, hogy ez a szabály generálklauzula, amely a jogviszonyban a minimálisan elvárható magatartási mércét határozza meg, más megközelítésben az alanyi jogok gyakorlásának elvi jelentőségű korlátját adva a magánautonómia elvének pontosításához is hozzájárul.
- [58] A polgári jogviszonyban gyakorolható jogok és a jogviszony alanyaival szemben támasztott kötelezettségek ilyen típusú megfogalmazása nem idegen a magánjogtól, mindez – ahogy arra a Kúria már fentebb kitért – általánosságban is igaz az élethelyzetek szinte behatárolhatatlan tárházát felsorakoztató polgári jogi jogviszonyokban (Ptk. 1:4. §), de megjelenik konkrét, speciális élethelyzetekben is, így például a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 6. § (1) bekezdésében konstituált, a munkaviszonyokra irányadó általános magatartási követelményként.
- [59] Ehhez képest a 40. § (2) bekezdése egy élethelyzetet kiemelve további rendelkezéseket fogalmaz meg egy konkrét esetre fókuszálva, amikor kimondja: az ügyfél, valamint az ügyfél fizetési számlája felett rendelkezésre jogosult a pénzforgalmi szolgáltatónak vagy az általa megjelölt harmadik félnek haladéktalanul köteles bejelenteni, ha észleli a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz birtokából történő kikerülését, ellopását, valamint jogosulatlan vagy jóvá nem hagyott használatát.

- [60] Természetesen, mint minden magatartási szabályt, a fenti rendelkezéseket is meg lehet szegni: ezt jeleníti meg a jogalkotó a Pft. 45. § (3) bekezdésében amikor kimondja, hogy a pénzforgalmi szolgáltató mentesül a felelőssége alól, egyebek mellett akkor, ha bizonyítja, hogy a kárt az ügyfél a 40. § (1)–(2) bekezdéseiben meghatározott kötelezettségeinek szándékos vagy súlyosan gondatlan megszegésével okozta. E körben tehát már nemcsak a jogviszonyban tanúsítható magatartási szabályokról van szó, hanem éppen ezek megszegéséről. A normasértéssel összefüggő vizsgálatba pedig már a személy tudatállapotának figyelembevételét is előírja a jogalkotó, amikor a kötelezettségszegés súlyosan gondatlan vagy szándékos voltát említi. Nincs tehát szó arról, hogy a felróhatóságtól függő elemek és a szubjektív elemek keverednének, amíg az előbbit a felek jogviszonyára nézve állapította meg a jogalkotó, utóbbinak a jogviszonyra irányadó magatartási szabályokat megsértő cselekmények vizsgálatánál van jelentősége.
- [61] A teljesség kedvéért e körben is utalni kell arra, hogy ez a megközelítés nem egyedi, ami a magánjogi jogviszonyokat illeti. Más területen is van példa arra, hogy a felek jogviszonyának alapvető mércéje az elvárható magatartás elve, ugyanakkor a magatartási szabályok megsértésénél a jogalany tudatállapota is vizsgálendő. Példaként említhető a már korábban hivatkozott Mt. 6. § (1) bekezdése, illetve az azonnali hatályú felmondás egyik esetét nevesítő 78. § (1) bekezdés a) pontja, amely szerint a munkáltató vagy a munkavállaló a munkaviszonyt azonnali hatályú felmondással megszüntetheti, ha a másik fél a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét szándékosan vagy súlyos gondatlansággal jelentős mértékben megszegi.
- [62] A jogalkotó a fentebb elemzett Pft. 40. § (2) bekezdéséhez hasonlóan a 45. § (3) bekezdésében is konkretizálja az e körben megfogalmazott rendelkezést, így szándékos vagy súlyosan gondatlan normasértésként említi azt az esetet, ha a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatához szükséges személyes hitelesítési adatait a fizető fél arra nem jogosult harmadik fél részére átadja vagy megismerhetővé teszi.
- [63] A fentieket a Kúria azért tartotta fontosnak tisztázni, hogy egyértelművé tegye: a felek jogviszonyában az adott jogviszonyra („az adott helyzet”-re) irányadó pénzügyi jogi szabályokat kell alkalmazni, értve ez alatt a felek keretszerződését és a Pft. rendelkezéseit is azzal, hogy a legalapvetőbb mércét és viszonyítási pontot itt is a magánjog más területein is érvényesülő elvárhatósági mércéje jelenti. Szó sincs ugyanakkor arról, hogy a jogviszonyban tanúsított magatartások megítélése során más jogviszonyok, így például a biztosítási jog körében kidolgozott szempontokat kellene figyelembe venni. A normasértést illetően a Pft. a szándékosság és a súlyos gondatlanság fogalmát használja, amelyet hangsúlyozottan nem az adott jogviszony zsinórmértékeként, hanem a jogviszonyra irányadó magatartási szabályokat megszegő ügyfél tudattartalmának vizsgálata körében határoz meg.
- [64] A fenti rendelkezéseket áttekintve felvetődik az adott helyzetben általában elvárható magatartás körében a felróhatóság, a normasértés körében pedig a súlyos gondatlanság és a szándékosság folytán a vétkesség fogalmának elhatárolása, azok tartalmát tekintve is. Helyesen fejt ki mind a referenciahatározatot meghozó, mind az indítványozó tanács, hogy a két kategória tartalmában nem azonos. A felróható kötelezettségszegés az, ha a jogalany nem az adott helyzetben általában elvárható magatartást tanúsítja. Az elvárhatóság mértékét „az adott helyzetben általában elvárható” formulában kifejezésre juttatott tipizált és objektivizált elvárási szint határozza meg. Ezzel szemben a szándékosság vagy súlyos gondatlanság szubjektív felelősségi kategóriák, megítélésüknél az adott személy tudattartalmának kell jelentőséget tulajdonítani, ezért csak az eset összes körülményét mérlegelve lehet eldönteni azt a kérdést, hogy az adott magatartás súlyosan gondatlannak minősül-e. A mércét tehát mindig a konkrét személyhez, és nem egy tipizált személyhez kell viszonyítani. A vétkességnek két alapvető alakzata van: a szándékosság és a gondatlanság.
- [65] Az elemzett jogi normák tartalmának bemutatása és a felróhatóság-vétkesség általánosan elfogadott jelentésének tisztázását követően a Kúria azt vizsgálta, hogy az elemzett jogviszonyban pontosan mit kell érteni a „súlyosan gondatlan” magatartás alatt. E körben fontosnak tartja hangsúlyozni: az indítványozó tanács helytelenül indul ki a fogalom értelmezése során a jogi analógia használatából. Nem arról van szó, hogy a biztosítási jog körében kidolgozott jogtételeket kell alkalmazni a pénzügyi szolgáltató és az ügyfél jogviszonyára. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében megjelenő jogállamiság alapvető követelménye, hogy a jogszabályok kiszámíthatóak, egyértelműek és következetesek legyenek. Ezzel összhangban mondja ki a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (Jat.) 2. § (1) bekezdése, hogy a jogszabálynak a címzettek számára egyértelműen értelmezhető szabályozási tartalommal kell rendelkeznie. Mindebből pedig következik az is, hogy eltérő rendelkezés hiányában azonos jogi fogalmakat azonos tartalommal kell értelmezni, különösen akkor, ha ugyanazon jogág körébe eső jogviszonyokról van szó.
- [66] A súlyos gondatlanság fogalma a polgári jogban hosszú ideje jelen van. A referenciahatározat a fogalom behatárolásához a Kúria Jpe.I.60.009/2022/10. számú jogegységi hatályú határozatát hívta segítségül. A hivatkozott

- döntés [57] bekezdésében a Kúria utalt arra, hogy a Kúria következetes gyakorlata szerint: a súlyos gondatlanság általában akkor állapítható meg, ha a gondosság olyan feltűnő elhanyagolása áll fenn, ami már egészen közel áll a szándékossághoz. Kitért arra is, hogy a súlyos gondatlanságnak csak akkor van jelentősége, ha az a károsodás előidézésére irányul. Ez az adott esetben a gondosság olyan szintű elhanyagolásában jelentkezett volna, amelyből következően a károkozó szinte a kár mint eredmény bekövetkezését kívánta. A jogegységi hatályú határozatból kiolvasható, hogy a Kúria pontosan mely döntéseket feldolgozva összegezte így a súlyos gondatlanság fogalmát.
- [67] Mindebből az a következtetés vonható le, hogy a Kúria nem „megalkotta”, csupán a korábbi gyakorlatát összefoglalva jelenítette meg a súlyos gondatlanság fogalmát, amely jellemzően, de nem kizárólag biztosítási ügyekben jelent meg a fenti tartalommal. Hozzá kell tenni emellett azt is, hogy az említett határozat jogegységi hatályú, azaz a Bszi. 24. § (1) bekezdés c) pontja alapján kötelező. E kötelező erő nem különbözik attól, amit a jogalkotó egy jogszabály megalkotásával elérhet, következésképpen a jogegységi hatályú határozatban megjelenő jogértelmezést a bíróságoknak alkalmazni kell.
- [68] A Kúria nem lát olyan eltérő szabályt, ami miatt a korábban ismertetett fogalomtól el kellene térnie a jelenlegi jogegységi eljárásban vizsgált jogviszony tekintetében. A felperes által hivatkozott EUB döntésekből sem olvasható ki olyan jogértelmezés, amellyel az EUB a súlyos gondatlanság fogalmát illetően sajátos, autonóm fogalmat alkotva a magyar polgári jogban bevett fogalomtól való eltérésre sarkallná a tagállami jogalkalmazókat.
- [69] Az indítványozó tanács felvetésével összefüggésben a Kúria fontosnak tartja hangsúlyozni: nincs lehetőség arra, hogy a súlyos gondatlanság fogalmát a Kúria új, az irányadó jogszabályokból nem levezethető tartalommal töltsen meg, a büntetőjog mintájára. Éppen ez jelentene olyan analogikus jogalkalmazást (már-már jogalkotást), amelyre a Kúriának nincs felhatalmazása. Csupán azt teheti meg, hogy a jogszabályok alkalmazása során a korábban kötelező jelleggel megállapított jogértelmezést követi és érvényesíti, feltéve, hogy annak a jogszabályokból kiolvasható, a korábbiaktól eltérő tartalma nincs.
- [70] A fentiek alapján a Kúria a Pft. 45. § (3) bekezdésének értelmezése körében a referenciahatározatban is alkalmazott fogalomból indult ki.
- [71] Végül, a Kúria azt vizsgálta, hogy a fogalom tisztázását követően hogyan kell értelmezni a Pft. 45. § (3) bekezdését.
- [72] A Pft. 45. § (3) bekezdése szerint a pénzforgalmi szolgáltató akkor mentesül a felelőssége alól, ha bizonyítja, hogy a fizető fél a kárt a 40. § (1)–(2) bekezdéseiben meghatározott kötelezettségeinek szándékos vagy súlyosan gondatlan megszegésével okozta.
- [73] A súlyos gondatlanság vizsgálatánál figyelemmel kell lenni a referenciahatározatban foglalt jogértelmezésre, amely szerint „személyre szabottan, valamennyi körülményt értékelve azt kell vizsgálni, hogy a fogyasztó szubjektíve tisztában volt-e magatartása következményével, számolnia kellett-e a kár bekövetkezésével, a gondosság olyan szintű elhanyagolása valósult-e meg, amelyből következően szinte kívánta a kár mint eredmény bekövetkezését, vagyis a hátrányos következményekkel kapcsolatban megállapítható-e a fogyasztó nagyfokú közömbössége”. Ezzel összhangban a Jpe.I.60.009/2022/10. jogegységi hatályú határozat indokolása szerint „súlyos gondatlanság általában akkor állapítható meg, ha a gondosság olyan feltűnő elhanyagolása áll fenn, ami már egészen közel áll a szándékossághoz”. Ebből következően az elemzett szabálynak nem lehet más jelentést tulajdonítani, mint hogy a súlyos gondatlanságnak a szabályszegésre kell vonatkoznia azzal, hogy értékelni kell az ügyfélnek a kár bekövetkezésével kapcsolatos tudattartalmát is. Más megfogalmazásban: az okozati összefüggést vizsgálni kell a kötelezettségszegés és a károkozás eredménye között, és a súlyos gondatlanságot a kár bekövetkezéséhez való viszonyban kell értékelni. Ez azt jelenti, hogy a hátrányos következmények vonatkozásában oly mértékben állapítható meg az ügyfél (a fogyasztó) nagyfokú közömbössége, felelőtlensége, amely már közel áll a szándékossághoz.
- [74] A Kúria szerint e körben a Ptk. és a Pft. szabályozása nem áll ellentétben egymással. Amíg a Ptk. 6:464. § (1) bekezdése a szabályozás kiindulópontjaként a károkozást jelöli meg („a biztosító mentesül szolgáltatási kötelezettsége alól, ha bizonyítja, hogy a kárt jogellenesen, szándékos vagy súlyosan gondatlan magatartással” okozta a szerződő fél vagy a biztosított), addig a Pft. az ügyfél magatartásából indul ki és ezzel ok-okozati viszonyban jeleníti meg a kár bekövetkezését. Mindez azonban csupán kodifikációs jogtechnikai különbség, nem jelenti sem azt, hogy a biztosítási jogviszony körében nem következik be a biztosítási jogviszonyra irányadó szerződéses és törvényi szabályok súlyosan gondatlan megszegése, minthogy azt sem, hogy a Pft. alkalmazásában az ügyfél súlyosan gondatlan kötelezettségszegése nem a kár bekövetkezésével összefüggésben értékelendő.
- [75] A kifejtettek értelmében a súlyos gondatlanság fogalmát a Pft. 45. § (3) bekezdése alkalmazásában úgy kell értelmezni, hogy az ügyfél szubjektíve tisztában volt a magatartása következményével, számolnia kellett a kár bekövetkezésével, a gondosság olyan szintű elhanyagolása valósult meg, amelyből következően szinte kívánta a kár mint eredmény bekövetkezését, vagyis a hátrányos következményekkel kapcsolatban megállapítható az ügyfél

nagyfokú közömbössége, felelőtlensége. Ez áll összhangban az uniós jogalkotó feltehető akaratával is, tekintve, hogy a PSD2 irányelv (72) preambulumbekkezdése szerint „[m]íg azonban a gondatlanság fogalma csak a gondossági kötelezettség megsértését jelenti, a súlyos gondatlanságnak a pusztá gondatlanságnál többet, jelentős mértékű hanyagságról tanúskodó magatartást kell jelentenie”.

- [76] A Kúria e körben fontosnak tartja leszögezni: mindez nem jelent azt, hogy semmilyen esetben sem állapítható meg az ügyfél súlyos gondatlansága. A készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatához szükséges hitelesítési adatok harmadik személy részére történő átadása sok esetben jelentheti az ügyfél gondossági kötelezettségének olyan súlyos elhanyagolását, amellyel összefüggésben nyilvánvalóan számolnia kell a felelőtlen magatartás hátrányaival is. Mindezt minden esetben, a súlyos gondatlanság feltételeit egyedileg vizsgálva lehet eldönteni.
- [77] A kifejtettek alapján a Kúria arra a következtetésre jutott, hogy a referenciahatározattól való eltérés nem indokolt.
- [78] A felülvizsgálati kérelem elbírálására az előzőekben kifejtett jogértelmezéssel összhangban, a folytatódó felülvizsgálati eljárásban kerül sor.
- [79] A Kúria a felperes érvelésével ellentétben nem tartotta indokoltnak az EUB megkeresését, ezért azt mellőzte.
- [80] A Kúria az indítvány elbírálása során észlelte, hogy a jogalkotó 2025. december 24. napjával kiegészítette a Pft. 45. § (3) bekezdését. Figyelemmel azonban arra, hogy a jogegységi indítvánnyal érintett ügyben a korábban hatályos szabályokat kell alkalmazni, illetve arra is, hogy a kiegészített szabály az itt elemzett rendelkezések tartalmát nem érinti, a módosítás a jogegységi indítvány elbírálását nem befolyásolta. A Kúria a jelenleg hatályos rendelkezések körében is irányadónak tartja a fentebb kifejtett jogértelmezését.

VIII.

- [81] Mindezekre tekintettel a Kúria a Bszi. 24. § (1) bekezdés c) pontja, 25. §-a, 32. § (1) bekezdés b) pontja, 33. § (1) bekezdés b) pontja, valamint a 40. § (1) és (2) bekezdései alapján, a bíróságok jogalkalmazása egységének biztosítása érdekében [Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdés] a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.
- [82] A Kúria a Bszi. 42. § (1) bekezdése alapján a jogegységi határozatot a Magyar Közlönyben, a BHGY-ban, a bíróságok központi internetes honlapján és a Kúria honlapján közzéteszi. A jogegységi határozat a bíróságokra – az indítványozó tanács kivételével – a Magyar Közlönyben történő közzététel időpontjától kötelező.

Budapest, 2026. március 2.

Dr. Varga Zs. András s.k. a tanács elnöke, Salamonné dr. Piltz Judit s.k. előadó bíró, Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. bíró, Dr. Csák Zsolt s.k. bíró, Dr. Gimesi Ágnes Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Gyarmathy Judit s.k. bíró, Dr. Kalas Tibor s.k. bíró, Dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Márton Gizella s.k. bíró, Dr. Varga Zs. András s.k. a tanács elnöke az aláírásban akadályozott Molnár Ferencné dr. bíró helyett, Nyíróné dr. Kiss Ildikó s.k. bíró, Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s.k. bíró, Dr. Somogyi Gábor s.k. bíró, Dr. Suba Ildikó s.k. bíró, Dr. Sugár Tamás s.k. bíró, Dr. Stark Marianna s.k. bíró, Dr. Tóth Kincső s.k. bíró, Dr. Vitál-Eigner Beáta s.k. bíró

Dr. Simonné Dr. Gombos Katalin bíró többségi határozattól eltérő álláspontja

- [83] A súlyos gondatlanság polgári jogi fogalmának a pénzforgalmi szolgáltatás nyújtásáról szóló 2009. évi LXXXV. törvénnyel (a továbbiakban: Pft.) összefüggésben felmerült értelmezésével kapcsolatban nem értek egyet a többségi határozattal.

I.

- [84] A súlyos gondatlanság definiálása során a jogviszonyok eltérő normatív hátterére és sajátosságaira tekintettel a Pft.-n alapuló és a biztosítási jogviszonyok eltérő viszonyítási pontú jelentéstartalma miatt indokolt e sajátosságokhoz igazított értelmezés. A Pft. 45. § (3) bekezdése által meghatározott mentesülés feltétele a szerződésen belüli magatartás értékelése (amelynek mögöttes szabálya a Ptk. 6:142. §-a), a biztosítási jogviszony esetén a Ptk. 6:464. § (1) bekezdése [és az azzal érdemben megegyező, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 556. § (1) bekezdése] a biztosító mentesülésének alapjául bármely jogellenesen, szándékos vagy súlyosan gondatlan magatartással okozott kárt tekint (amelynek mögöttes szabálya a Ptk. 6:519. §-a). A Ptk. alapvetően egységesként kezeli a kontraktuális és a deliktuális kárfelelősségi rendszert,

két kivétellel: felelősség alóli kimentés (Ptk. 6:142. §) és a megtérítendő károk köre (Ptk. 6:143. §) tekintetében eltérő a szabályozás.

- [85] Más a szabályok normaszervezete is: míg a Pft. 45. § (3) bekezdése úgy fogalmaz, hogy a pénzforgalmi szolgáltató – egyebek mellett – akkor mentesül, ha azt bizonyítja, hogy a jóvá nem hagyott fizetési művelettel összefüggésben keletkezett kárt a fizető fél a 40. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott kötelezettségeinek szándékos vagy súlyosan gondatlan megszegésével okozta, a biztosító mentesüléséhez az vezet, ha az nyer bizonyítást, hogy magát a kárt okozta a szerződő fél vagy a biztosított súlyosan gondatlan magatartással.
- [86] A határozat a felróhatóság fogalmától ugyan elhatárolja a vétkességet, ez utóbbi körében értékelve a szándékosságot és a súlyos gondatlanságot, de az értelmezési keretet úgy határozza meg, hogy a felróhatóság a jogviszonyon belül, a szándékosság, illetve a súlyos gondatlanság pedig csak a normasértés vonatkozásában értelmezendő. A jogviszony eredhet szerződésből vagy azon kívüli károkozásból is. Ha szerződésből ered, mint a jelen eljárás alapjául szolgáló ügyekben, akkor a gondossági kötelmet eredményező szerződéses kötelezettségek – így különösen a Pft. 45. § (3) bekezdése által felhívott, a szerződés részét képező Pft. 40. § (1) és (2) bekezdésének a – megsértése nem teszi a felek közötti viszonyt a szerződéses jogviszonyon kívülivé, tehát nem egyszerű normasértésről van szó, hanem a szerződés felek által és a jogszabály (így a Pft.) által meghatározott rendelkezései megsértéséről, ezek jogviszonyon belüli értékeléséről.
- [87] A szerződésszegést (a jogellenes magatartás megvalósulását) mint első vizsgálati lépcsőt követően valóban egy második lépcsőben vizsgálható a Pft. – vagy ahol a Ptk. körében a Ptk. ezt külön értékelni kívánja, ott a Ptk. – kifejezett rendelkezése alapján a szerződésszegő/károkozó alanyi oldala, annak tudati-érzelmi (akarati) viszonyulása a saját jogellenes magatartásához, illetve, ha a normaszöveg úgy fogalmaz, akkor a szerződésszegő/deliktualis felelősség potenciális alanya tudati-akarati viszonyulása a jogellenes magatartása káreredményéhez. A felelősségre vonás és annak lehetséges eredménye, a kártelepítés szempontjából azonban különbözik a szabály, ha a szándékosságot, illetve a súlyos gondatlanságot a jogellenes magatartásra (ami vagy szerződésszegés vagy azon kívüli, deliktualis köteleességszegés) vagy annak lehetséges kárkövetkezményére vetítve fogalmazza-e meg a jogalkotó.
- [88] A Pft. 45. § (3) bekezdéséből arra lehet következtetni, hogy a bank mentesüléséhez a banknak azokat a tényeket kell eredményesen bizonyítania, hogy az ügyfél tudati és akarati viszonyulása a saját szerződésszegésre alkalmas magatartása vonatkozásában áll fenn, és ez minősülhet jogilag szándékosnak/súlyosan gondatlannak.
- [89] A Pft. 45. § (3) bekezdésének káreredményre vonatkoztatott referenciapontú értelmezése egy olyan, kvázi objektív felelősségi tényállást teremt meg jogértelmezés útján, amely a jogalkotói szándéktól és annak irányelvi {a PSD2 irányelv [az Európai Parlament és a Tanács 2015. november 25-i (EU) 2015/2366 irányelve a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és a 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről]} alapjától is idegennek tűnik. Ez esetben ugyanis elveszik a különbség a Pft. 44. §-a szerinti, valóban objektív (mentesülést nem engedő) banki megtérítési kötelezettség és a szűk körű, az ügyfél szándékos vagy súlyosan gondatlan magatartása esetén a Pft. 45. § (3) bekezdése értelmében lehetővé tett mentesülési szabály között. A Pft. 45. § (3) bekezdésének szövege a Pft. 44. §-ától egyértelmű elhatárolást tesz, amely jogértelmezéssel nem oldható fel.

II.

- [90] A fentiekől függetlenül is indokolt a súlyos gondatlanságnak olyan definitív meghatározását adni, amely alapján – a Ptk. egész rendszerében betöltött szerepére figyelemmel – a vétkesség egyéb alakzataitól elhatárolható marad. Noha a Ptk. – a régi Ptk.-hoz ennyiben hasonlóan – sem a szándékosságot, sem a súlyos gondatlanságot nem definiálja, és ezeket definitív módon nem határolja el sem a jogellenesség, sem a felróhatóság fogalmától, de mást ért e különböző fogalmak, felelősségi, illetve mentesülési (kimentési) feltételek alatt. A Ptk. ismeri a szándékosság és a gondatlanság fogalmait és különböző alakzatait. Abból ugyanis, hogy a Ptk. nevesíti a szándékosságot és a súlyos gondatlanságot, egyfelől következik, hogy a kódex ismeri és elismeri a gondatlanság súlyosnál enyhébb formáját is (ez a hanyagság vagy negligencia). Másfelől következik, hogy a szándékosságon belül létezik egy olyan vétkességi fokozat, amelyet a magánjog eshetőleges szándékként azonosít és azt elhatárolja az egyenes szándéktól [Eörsi Gyula megfogalmazása szerint: célzatos szándékosság (ez tartalmilag az egyenes szándék) – nem célzatos szándékosság (ez lényegében az eshetőleges szándék) – lásd: Eörsi Gyula: Bevezető rendelkezések. Kommentár a Ptk. 4. §-ához, In: Eörsi Gyula – Gellért György (szerk.): A Polgári Törvénykönyv magyarázata. Első Kötet, Budapest, KJK, 1981., (44–59.), 58. o.]

- [91] A határozat a felróhatóság fogalmától ugyan elhatárolja a vétkességet, ez utóbbi körében értékelve a szándékosságot és a súlyos gondatlanságot, de az értelmezési keretet úgy határozza meg, hogy a vétkességi alakzatok közötti különbségtétel relativizálódik. Mind a magánjog, mind a fogalmi keretet illetően a magánjoggal azonos eredetű büntetőjog (Vö. Földi András – Hamza Gábor: A római jog története és intézményei, Budapest, Nemzeti Tankönyvkiadó, 1996., 554–555., 558–560., 586–587. o.) egymástól elhatárolt tartalmúként használja a szándékosság (azon belül az egyes és eshetőleges szándék), továbbá a gondatlanság (azon belül a súlyos és enyhe gondatlanság) fogalmait. A magánjogban a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) is ismeri vétkességi kategóriaként a szándékosság és gondatlanság fogalmát. Az Mt. 179. §-ának értelmező bírói gyakorlata szerint a munkavállaló károkozása esetén – a kár mértékének behatárolása körében (négyhavi távolléti díj vagy teljes kár) – nagy jelentősége van annak, hogy a kár okozására szándékosan vagy súlyosan gondatlan magatartással került sor. A szándékosságát abban az esetben kell megállapítani, ha a munkavállaló magatartásának (mulasztásának) károsító következményeit előre látja, és azokat kívánja (közvetlen szándék), vagy azokba belenyugszik (eshetőleges szándék). A munkavállalói károkozás gondatlanságát abban az esetben állapítható meg, ha a munkavállaló a kár bekövetkezésének lehetőségét előre látja ugyan, ám bízik azok elmaradásában (luxuria), vagy azért nem látja előre, mert az adott helyzetben általában elvárható gondosságot elmulasztja (negligentia). Ezt precedenshatározatok és az MK 25. számú állásfoglalás is kimondja [Mfv.10.128/2022/4., Indokolás [32] és [33]; Mfv.10.617/2016/11., Indokolás [26] és [27]; Mfv.10.228/2017/3., Indokolás [26]; Mfv.10.305/2019/9., Indokolás [41] és [16]].
- [92] A büntetőjog, bár alapvetően közrendvédelmi, preventív, represszív, valamint kiegészítő jelleggel restoratív (és nem elsődlegesen reparatív/kompenzációs, továbbá preventív) cél érdekében, sikerrel alkalmazza a bűnösség fogalmát és alakzatait, ugyanúgy vagy a magatartásra (immateriális bűncselekmények), vagy az eredményre (eredménybűncselekmények) vetítetten [a bűncselekmények közötti ezen megkülönböztetés alapja az, hogy – szemben a magánjogi deliktummal – nem minden bűncselekménynek tényálláseleme a káreredmény, az csak ott feltétel, ahol ezt a Btk. az alapesetnél kifejezetten rögzíti, vagy azt minősítő körülménnyé teszi; a Btk. káreredményre vetítetten megfogalmazott szándékosság és gondatlanság fogalmait azonban a bírói gyakorlat az immateriális bűncselekményekre is tudja megfelelően értelmezni. Lásd: Belovics Ervin: Büntetőjog I. Általános rész, Ötödik, hatályosított kiadás, Budapest, HVG-ORAC, 2023., 196., 198–199. o.], mint ahogyan az a Ptk. (Pft.) rendszerében is kívánalomként megjelenik (azonos referencia probléma).
- [93] A büntetőjog bűnösség alakzataitól (egyes és eshetőleges szándék, súlyos és enyhe gondatlanság) eltérő vétkességi fogalmakat a Ptk. sem alkotott. A Ptk. egészére alkalmazható sui generis magánjogi (tartalmú) vétkességi fogalmakra a magánjogi joggyakorlat (lásd: munkajog által – a Ptk. fogalomrendszerére alapított – fogalmakat, amely definitív meghatározásokat is tartalmaz) és jogirodalom sem szolgáltat példákat.
- [94] Ellenkező értelmezés esetén előfordulhatnak olyan életbeli tényállások, amelyek egyaránt képezhetik, illetve képezik is büntető és polgári eljárás tárgyát. Eltekintve most annak a kérdésnek a részletes kifejtésétől, hogy melyik eljárás indult és zárult le korábban (jogerősen), és milyen eredménnyel, az könnyen belátható, hogy a bűncselekmény terhelt általi elkövetésével kapcsolatos, a bűnösség kérdésére is szükségképpen kiterjedő jogerős büntető bírói állásfoglalás nemcsak a büntető ügy kimenetelére, hanem az ugyanazon cselekményt vizsgáló polgári bíróra, illetve a polgári jogi felelősség levonhatóságára is kihatással van [vö. a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 264. § (1) bekezdés, illetve a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 4. § (2) bekezdés]. Mivel a büntetendő cselekmények főszabályként szándékosan követhetők el (kivételesen a gondatlan alakzatot is büntetni rendeli a törvény), jogilag nehezen kezelhető eredményre vezet, ha ugyanazon cselekményre/mulasztásra, illetve annak elkövetője/okozója bűnösségére/vétkességére vonatkozóan más-más jogi értékelésre jut a büntető és a polgári bíróság.
- [95] Elvileg lehetséges ugyan önálló magánjogi vétkesség-tartalmak következetes kialakítása is, de csak akkor, ha az egyes alakzatok valamennyi magánjogilag releváns életbeli tényállás vonatkozásában egymástól azonos szempontok szerint jól elkülöníthetőek. Az elhatárolási problémák elkerülése érdekében nem célszerű az egyes kategóriák összemosása. A jogegységi határozat rendelkező része 1. pontjában nem szerepel a „szinte kívánta” fordulat, de az indokolása [73] bekezdéseiben ezt a fordulatot használja, ez pedig jogilag az eshetőleges szándékra („szinte kívánta”: szabatosan belenyugodott) és nem a súlyos gondatlanságra (vagyis a könnyelmű bizakodásra) utaló tartalmat és terminust tükröz. A súlyos gondatlanság magánjogi tartalma megadásában ezen túl megjelenik az enyhe gondatlanság körében használt szófordulat is („a gondosság olyan szintű elhanyagolása”), valamint a szintén az eshetőleges szándékra igaz beletörődést, belenyugvást kifejező közömbösség szófordulat is („az ügyfél nagyfokú közömbössége, felelőtlensége”). Ugyanakkor nem kap teret az indokolás szerinti megfogalmazásban az, ami az eshetőleges szándék és a súlyos gondatlanság közötti valódi – egyedül az akarati és nem a tudati oldalon

(Belovics Ervin 200–201. o.) jelentkező – elhatárolási ismerv: míg az eshetőleges szándék esetében beletörődik, belenyugszik a magatartása jogellenességébe, illetve kárkövetkezményébe, ezek iránt közömbös, addig a súlyos gondatlanság esetén könnyelműen bízik ezek elmaradásában.

- [96] A jogegységi határozat indokolása [69] bekezdésében szereplő aggály nem áll fenn (az indítvány szerint javasolt megoldás nem minősül jogszabályokból nem levezethető jogértelmezésnek, már-már jogalkotásnak), éppen ellenkezőleg. A már meglévő jogszabályi tartalmak (Ptk., Pft.) miniszteri indokolásának (mint jogalkotói akarat megnyilvánulásának, lásd: Alaptörvény 28. cikk: A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni.), jogszabályi rendszerének megfelelő értékelése az volna, ha a magánjog által igen kevés és kivételes esetben előírt vétkesség értékelését a magánjogban a munkajogi tapasztalatokra is figyelemmel (építve a büntetőjogi tartalomra és módszerre) végeznénk el.

Budapest, 2026. március 13.

Dr. Simonné Dr. Gombos Katalin s.k.
bíró

A Kúria Önkormányzati Tanácsának Köf.5.003/2026/3. számú határozata

Az ügy száma:	Köf.5.003/2026/3.
A tanács tagjai:	Dr. Balogh Zsolt a tanács elnöke Dr. Dobó Viola előadó bíró Dr. Bögös Fruzsina bíró Dr. Kiss Árpád Lajos bíró Dr. Sugár Tamás bíró
Az indítványozó:	Veszprémi Törvényszék
Az érintett önkormányzat:	Balatonfűzfő Város Önkormányzata (cím1)
Az ügy tárgya:	önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközésének vizsgálata

Rendelkező rész

A Kúria Önkormányzati Tanácsa

- megállapítja, hogy Balatonfűzfő Város Önkormányzat Képviselő-testületének a helyi adókról szóló 13/2014. (IX. 30.) önkormányzati rendeletének 9. § (3) bekezdése más jogszabályba ütközött, ezért a rendelkezés nem alkalmazható a Veszprémi Törvényszék előtt 8.K.701.101/2024/23. szám alatt folyamatban lévő perben, valamint valamennyi, a jelen határozat időpontjában valamely bíróság előtt folyamatban lévő egyedi ügyben;
- elrendeli határozatának közzétételét a Magyar Közlönyben;
- elrendeli, hogy a határozat közzétételére – a Magyar Közlönyben való közzétételt követő nyolc napon belül – az önkormányzati rendelet kihirdetésével azonos módon kerüljön sor.

A határozat ellen jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

Az indítvány alapjául szolgáló tényállás

- [1] A Veszprémi Törvényszék (a továbbiakban: indítványozó) előtt 8.K.701.101/2024. számon indult közigazgatási per felperese a 2024. április 3. napján telekadó tárgyában tett adatbejelentésében a Balatonfűzfő belterület 1058/7 helyrajzi számú kivett beépítetlen terület megnevezésű 49.167 m² területű ingatlant – a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvényben (a továbbiakban: Htv.) biztosított törvényi adómentesség igénybevételére vonatkozó részében – a Htv. 19. § b) pontja szerinti mezőgazdasági művelés alatt álló belterületi telekként tüntette fel.
- [2] Az elsőfokú adóhatóság a 2024. május 8. napján meghozott ado/1685-2/2024/ ügyiratszámú határozatával (a továbbiakban: elsőfokú határozat) az ingatlan után 2024. adóévtől évi 14.750.100 forint összegű telekadó megfizetésére kötelezte a felperest. Az adó mértékét Balatonfűzfő Város Önkormányzat Képviselő-testületének a helyi adókról szóló 13/2014. (IX. 30.) önkormányzati rendelete (a továbbiakban: Ör.) 9. § (1) és (2) bekezdései alapján határozta meg, a telek m²-ben számított területének és a (2) bekezdés szerinti 300 Ft/m²/év adómértéknek a szorzataként. A felperesnek a Htv. 19. § b) pontjára alapított mentességi kérelmét pedig az elsőfokú adóhatóság elutasította arra hivatkozva, hogy a közhiteles ingatlan-nyilvántartási adatok alapján az ingatlan megnevezése kivett beépítetlen terület.
- [3] Az alperes mint másodfokú adóhatóság a 2024. július 12. napján meghozott VE/52/01028-6/2024. ügyszámú határozatával (a továbbiakban: alperesi határozat) az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Döntését egyebek mellett a Htv. 17–19. §-aira, 52. § 8. és 11. pontjaira, továbbá az Ör. 9. § (1)–(4) bekezdéseire alapította. Nem találta alaposnak a felperes azon fellebbezési hivatkozását, miszerint az ingatlanra az Ör. 9. § (3) bekezdésében meghatározott kedvezményes 45 Ft/m²/év adómértéket kell alkalmazni. Kifejtette, hogy az a tény, hogy az ingatlant a jövőben a fejlesztési terv alapján a HÉSZ előírásainak megfelelően fogják hasznosítani, önmagában nem alapozza meg a kedvezményes mérték alkalmazását, az Ör-ben előírt kógens feltételeknek ugyanis jelenleg kell fennállniuk.
- [4] A felperes az alperesi határozat ellen előterjesztett keresetében elsődlegesen az alperesi határozat megváltoztatását kérte oly módon, hogy a bíróság a fizetendő telekadó mértékét 2.212.500 Ft-ra szállítsa le, másodlagosan pedig az alperesi határozat megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. A keresetlevelében arra hivatkozott, hogy az alperes az Ör. 9. § (3) bekezdése szerinti szabályozást tévesen értelmezte és alkalmazta. Álláspontja szerint a normaszövegben egyrészt semmi nem utal az ingatlan-nyilvántartási megnevezésre, a kivett beépítetlen terület ugyanúgy szolgálhat üzleti tevékenységet, mint bármilyen beépített ingatlan, ráadásul a beépített ingatlan beépített részei már nem képezhetik telekadó tárgyát. Másrészt az Ör. nem utal az üzleti célra történő tényleges használatra és annak igazolására sem.

Az indítvány és az önkormányzat védirata

- [5] A Veszprémi Törvényszék (a továbbiakban: indítványozó) a 2025. október 13. napján kelt 8.K.701.101/2024/23. számú végzésével a peres eljárást felfüggesztette és a Kp. 144. §-a alapján kezdeményezte az önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközésének vizsgálatára irányuló eljárást. Indítványozta annak Kúria általi megállapítását, hogy a perben alkalmazandó Ör. 9. § (3) bekezdése a Htv. 7. § e) pontjába ütközik, másrészt a sérelmezett rendelkezés az ügyben való alkalmazhatóságának kizárását kérte.
- [6] Indítványában kifejtette, hogy az Ör. 9. § (2) bekezdése szerint az adó mértéke a (3) és (4) bekezdésben foglaltak kivételével 300 Ft/m²/év. A 9. § (3) bekezdése viszont a telekadó vonatkozásában azt rögzíti, hogy a társas vállalkozás, egyéni vállalkozó és egyéni cég tulajdonában lévő üzleti tevékenységet szolgáló telek után az adó mértéke 45 Ft/m²/év. Megállapítható tehát, hogy a 9. §-on belül a (3) bekezdés a (2) bekezdéshez képest kedvezményt biztosít, hiszen a telekadó mértékét mintegy hatszor alacsonyabb összegben határozza meg.
- [7] Az indítványozó álláspontja szerint az Ör. 9. § (3) bekezdése ellentétes a Htv. 7. § e) pontjával, hiszen annak értelmében a vállalkozó üzleti célt szolgáló telke utáni telekadó megállapítása során e törvény eltérő rendelkezése hiányában a 6. § d) pontja nem alkalmazható, tehát a törvény második részében (az egyes adókra vonatkozó különös rendelkezések), így a telekadó vonatkozásában a Htv. 19. §-ában meghatározott adómentességek további mentességgel, illetve kedvezménnyel nem bővíthetők.
- [8] Hivatkozott a Kúria Önkormányzati Tanácsának Köf.5052/2021/3. számú határozatára, amelyben foglaltak szerint az önkormányzati jogalkotó a vállalkozó adóalanyt az üzleti célt szolgáló épülete, épületrésze után fizetendő

építményadó vonatkozásában a Htv. 13. és 13/A. §-ában biztosított adómentességén kívül nem részesítheti további adókedvezményben.

- [9] Előadta, hogy az Ör. 9. § (3) bekezdésének mikénti értelmezése kihat a jogvita elbírálására, a sérelmezett rendelkezés ugyanis mind az elsőfokú, mind a másodfokú határozatnak központi eleme.
- [10] A Kúria Önkormányzati Tanácsa a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 140. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó 42. § (1) bekezdése alapján az érintett önkormányzatot felhívta az indítványra vonatkozó nyilatkozata megtételére.
- [11] Az érintett önkormányzat nem terjesztett elő védíratot.

Az Önkormányzati Tanács döntésének indokai

- [12] Az indítvány az alábbiak szerint megalapozott.
- [13] A Kúria Önkormányzati Tanácsa az Ör.-t a Kp. 85. § (2) bekezdése alapján az indítvány keretei között vizsgálta. Az ügyben elsőként az alkalmazandó jog kérdésében döntött.
- [14] A Kúria több korábbi határozatában kimondta, hogy az Önkormányzati Tanács bírói indítvány esetén azt a jogot vizsgálja, amelyet a bírónak alkalmaznia kell. Így kerülhet sor hatályon kívül helyezett, vagy a későbbiekben módosult önkormányzati rendeletek vizsgálatára (Köf.5012/2016/4., Köf.5083/2012/4., Köf.5024/2019/4., Köf.5041/2024/4.).
- [15] Az Ör. 2025. december 31. napjáig volt hatályban. A Kp. 144. §-a és a 146. § (1) bekezdés b) pontja bírói indítvány alapján lehetővé teszi a már nem hatályos önkormányzati rendelet, illetve egyes, az indítványozó bíróság által alkalmazandó rendelkezéseinek a felülvizsgálatát, ezért az érdemi elbírálásnak nem volt akadálya.
- [16] A Kúria a Köf.5.083/2012/4. számú határozatában az alábbiakra mutatott rá: „Sok esetben a bíró alkotmányossági, törvényességi kezdeményezése olyan időben válik szükségessé, amikor az alkalmazandó jog – vagy annak viszonyítási jogszabályi alapja – már nincs hatályban. Mindez azonban nem változtat a bíró azon alaptörvényi kötelezettségén, hogy jogállami keretek között a jogokról és kötelezettségekről az Alaptörvénynek megfelelő, a demokratikus viszonyok között keletkezett és fennálló jogrend koherenciájába illeszkedő (jogszabály) önkormányzati rendelet alapján kell döntenie. A jog pedig akkor áll fenn, a kötelezettség akkor állapítható meg, ha a keletkezésükkor azt a jogállami körülmények között alkotott jogrend elismerte. (...) Az indítványozó bírój[í tanács] csak abban az esetben tud eleget tenni alkotmányos kötelezettségének, ha arra kap választ, hogy a perben alkalmazandó és a perbe vitt jogokat keletkeztető Ör. hatályossága idején megfelelt-e a hatályos jogrendnek...”
- [17] A jelen ügy tárgyát képező bírói indítvány az alperes 2024. július 12. napján kelt számú határozatát érinti, tehát ez az az időpont, amelyet figyelembe kell venni mind az Ör. szövege, mind a más magasabb rendű jogszabály tekintetében.
- [18] Az Ör. indítvánnyal érintett és a perben alkalmazandó 9. § (3) bekezdés 2024. július 12. napján még hatályos szövegének adókedvezményt megállapító része a következő:
„A társas vállalkozás, egyéni vállalkozó és egyéni cég tulajdonában lévő üzleti tevékenységet szolgáló telek után az adó mértéke 45 Ft/m²/év.”
- [19] A Kúria Önkormányzati Tanácsának abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy az Ör. 9. § (3) bekezdésének telekadóhoz kapcsolódó adókedvezményt megállapító rendelkezése milyen személyi körre terjed ki és az meghaladta-e a Htv. 6. § d) pontjában és 7. § e) pontjában megjelölt törvényi kereteket.
- [20] A Kúria előre bocsátja, hogy ezt a kérdést építményadó tekintetében (ami szintén vagyoni típusú adó) már vizsgálta az indítványban is hivatkozott Köf.5.052/2021/4. számú határozatában, az ott megállapítottakat a telekadó vonatkozásban is irányadónak tekinti, az abban foglaltaktól nem kíván eltérni, mivel a Htv. 7. §-ának e) pontja a telekadóra is kiterjed.
- [21] Az Alaptörvény 32. cikk (1)–(2) bekezdése „a helyi közügyek intézése körében törvény keretei között” hatalmazza fel a helyi önkormányzatokat rendeletalkotásra. E rendelkezés szerint „[f]eladatkörében eljárva a helyi önkormányzat törvény által nem szabályozott helyi társadalmi viszonyok rendezésére, illetve a törvényben kapott felhatalmazás alapján önkormányzati rendeletet alkot”. A 32. cikk (3) bekezdése kimondja, hogy „az önkormányzati rendelet más jogszabállyal nem lehet ellentétes.”
- [22] A Htv. 6. § d) pontja felhatalmazza az önkormányzati jogalkotót a törvényben foglaltakon túl is kedvezmények és mentességek meghatározására: „az önkormányzat adómegállapítási joga arra terjed ki, hogy az e törvény második részében meghatározott mentességeket, kedvezményeket további mentességekkel, kedvezményekkel, így különösen a lakások esetében a lakásban lakóhellyel rendelkező eltartottak számától, a lakáson fennálló, hitelintézet

- által lakásvásárlásra, lakásépítésre nyújtott hitel biztosítékaul szolgáló jelzálogjog fennállásától, a lakásban lakóhellyel rendelkezők jövedelmétől függő mentességekkel, kedvezményekkel kibővítsé.”
- [23] A Htv. 7. §-ának e) pontja szerint az önkormányzat adómegállapítási jogát korlátozza az, hogy a vállalkozó (52. § 26. pont) üzleti célt szolgáló épülete, épületrésze utáni építményadó, telke utáni telekadó és a helyi iparüzési adó megállapítása során – ha e törvény eltérően nem rendelkezik – a 6. § d) pontja nem alkalmazható.
- [24] A Htv. 52. § 26. pontja értelmében e törvény alkalmazásában vállalkozó a Polgári Törvénykönyvről szóló törvény szerinti bizalmi vagyonkezelési szerződés alapján kezelt vagyon, valamint a gazdasági tevékenységet saját nevében és kockázatára haszonszerzés céljából üzletszerűen végző
- a) a személyi jövedelemadóról szóló törvényben meghatározott egyéni vállalkozó, (...)
- c) jogi személy, ideértve azt is, ha az felszámolás, kénysztörölés vagy végelszámolás alatt áll.
- [25] A 2024-es adóévre még irányadó Ör. 9–11. §-ai szólnak a telekadóról. A 9. § (1) bekezdése az adó alapját határozza meg, mely „a telek négyzetméterben számított területe”. A 9. § (2) bekezdése értelmében: „Az adó mértéke a (3) és (4) bekezdésben foglaltak kivételével 300 Ft/m²/év.” Az indítvánnyal támadott 9. § (3) bekezdés a társas vállalkozás, egyéni vállalkozó és egyéni cég tulajdonában lévő üzleti tevékenységet szolgáló telek vonatkozásában határoz meg adókedvezményt („az adó mértéke 45 Ft/m²/év”). További adókedvezményt állapít meg az Ör. 9. § (4) bekezdése és a 11. §, az Ör. 10. §-a pedig az adómentességre vonatkozó rendelkezéseket tartalmaz.
- [26] A Htv. rendelkezései értelmében az önkormányzatoknak nagy a szabadsága a törvényben meghatározott vagyoni és kommunális jellegű adók kivételekor és az adóztatás feltételeinek meghatározásakor. E szabadság azzal válik teljessé, hogy a Htv. megadja annak korlátait. (Köf.5038/2012/8.) A Htv. általános rendelkezései, így a 6. § d) pontja – a fentiek szerint – felhatalmazza az önkormányzati jogalkotót a törvényben foglaltakon túl is kedvezmények és mentességek meghatározására. A Htv. rendelkezései ebben a tekintetben „minimumszabályként” értékelhetők, azaz az önkormányzati jogalkotó a törvényi mentességi és kedvezményekre vonatkozó szabályokon túl, további mentességeket, kedvezményeket adhat az adózóknak (Köf.5006/2017/3.).
- [27] A Htv. általános szabályai azonban az adózók között különböztetnek akkor, amikor a vállalkozók esetében – a Htv. eltérő rendelkezéseinek hiányában – kizárják a vagyoni típusú adók, valamint a helyi iparüzési adó alóli további mentességek alkalmazásának lehetőségét. A Htv. telekadóra és építményadóra vonatkozó különös szabályai sem oldják fel ezt az általános tilalmat, hanem – úgy az építményadó, mint a telekadó esetében – a mentességek meghatározott tevékenységekhez kötődnek (Köf.5.052/2021/4.).
- [28] A Htv. 17. §-a alapján adóköteles az önkormányzat illetékességi területén lévő telek.
- [29] A Htv. 19. §-a szerint mentes a telekadó alól:
- a) az épület, épületrész hasznos alapterületével egyező nagyságú telekrész,
- b) a mezőgazdasági művelés alatt álló belterületi telek,
- c) az építési tilalom alatt álló telek adóköteles területének 50%-a,
- d) az adóalany termék-előállító üzeméhez tartozó, jogszabályban vagy hatósági előírásban megállapított védő-biztonsági terület (övezet), feltéve, ha az adóalany adóévet megelőző adóévi, évesített nettó árbevétele legalább 50%-ban saját előállítású termék értékesítéséből származik,
- e) az egyes sportcélú állami tulajdonú vagyonelemek ingyenes tulajdonba adásáról, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2025. évi XLVI. törvény, és a Magyarország 2026. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2025. évi LI. törvény szerinti vagyonjuttatással az állam által sportcélú közfeladat ellátása, közösségi sportcélú használat biztosítása érdekében, ingyenesen sportszervezet vagy országos sportági szakszövetség tulajdonába adott ingó- és ingatlanvagyon.
- [30] A Htv. fent hivatkozott rendelkezéseiből az következik, hogy az önkormányzati jogalkotó a Htv. 19. §-ában biztosított adómentességen kívül nem részesítheti adókedvezményben a vállalkozó adóalanyt a társas vállalkozás, egyéni vállalkozó és egyéni cég tulajdonában lévő telek egésze után fizetendő telekadó vonatkozásában.
- [31] Az érintett önkormányzat azzal, hogy az Ör. 9. § (3) bekezdésében a vállalkozó adóalanyok számára az üzleti tevékenységhez kapcsolódóan olyan további adókedvezményt biztosít, amely a Htv. második részében (19. §) nem szerepel, megsértette a Htv. 7. § e) pontjában, illetve 19. §-ban foglaltakból következő szuverén adóztatás jogát.
- [32] Mindezekre figyelemmel a Kúria megállapította, hogy a hatályban már nem lévő Ör. 9. § (3) bekezdése ellentétes volt a Htv. 7. § e) pontjával, ezért a Kp. 147. § (1) bekezdése szerint nem alkalmazható a Veszprémi Törvényszék előtt 8.K.701.101/2024/23. szám alatt folyamatban lévő ügyben, valamint valamennyi, a jelen határozat meghozatalakor valamely bíróság előtt folyamatban lévő egyedi ügyben. A Kúria nem tartotta indokoltnak e rendelkezéstől való eltérést, mivel annak a Kp. 147. § (2) bekezdésében megengedett okai – közérdek védelme, a jogbiztonság vagy a rendelet hatálya alá tartozó jogalanyok alapvető jogainak védelme – nem állnak fenn.

A döntés elvi tartalma

- [33] Az önkormányzati jogalkotó a vállalkozó adóalanyt a tulajdonában lévő telek után fizetendő telekadó vonatkozásában a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény 19. §-ában biztosított adómentességen kívül nem részesítheti további adókedvezményben.

Záró rész

- [34] A Kúria Önkormányzati Tanács az indítványt a Kp. 141. § (2) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.
- [35] A Kúria a jogszabályba ütközés jogkövetkezményeit a Kp. 146. § (1) bekezdés b) pontja és a Kp. 147. § (1) bekezdése alapján állapította meg.
- [36] Jelen eljárásban a Kp. 141. § (4) bekezdése alapján az önkormányzati rendelet törvényességének vizsgálatára irányuló eljárásban a feleket teljes költségmentesség illeti meg és saját költségeiket maguk viselik.
- [37] A Magyar Közlönyben történő közzététel a Kp. 146. § (2) bekezdésén, a helyben történő közzététel a Kp. 142. § (3) bekezdésén alapul.
- [38] A határozat elleni jogorvoslatot a Kp. 116. § d) pontja és a 146. § (5) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2026. március 24.

Dr. Balogh Zsolt s.k.
a tanács elnöke

Dr. Dobó Viola s.k.
előadó bíró

Dr. Bögös Fruzsina s.k.
bíró

Dr. Kiss Árpád Lajos s.k.
bíró

Dr. Sugár Tamás s.k.
bíró

IX. Határozatok Tára

A köztársasági elnök 52/2026. (III. 25.) KE határozata bírák kinevezéséről

1. Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja és 26. cikk (2) bekezdése, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 3. § (2) bekezdése és 23. § (1) bekezdése alapján – az Országos Bírószági Hivatal elnökének javaslatára –

dr. Horváth Attilát és

dr. László Balázst

a 2026. április 1. napjától 2029. március 31. napjáig terjedő időtartamra bírónak kinevezem.

2. Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja és 26. cikk (2) bekezdése, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 3. § (2) bekezdése, 23. § (1) bekezdése és 24. §-a alapján – az Országos Bírószági Hivatal elnökének javaslatára –

dr. Bolyós Gergőt

2026. április 1. napjától határozatlan időtartamra bírónak kinevezem.

Budapest, 2026. március 19.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
köztársasági elnök

SP ügyszám: SP/1090-2/2026

A köztársasági elnök 53/2026. (III. 25.) KE határozata bíró felmentéséről

Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja és 26. cikk (2) bekezdése, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 89. § c) pontja és 90. § h) pont ha) alpontja alapján – az Országos Bírószági Hivatal elnökének javaslatára – az általános öregségi nyugdíjkorhatár betöltésére tekintettel *dr. Vásárhelyi Zsuzsannát* 2026. július 28-ai hatállyal bírói tisztségéből felmentem.

Budapest, 2026. március 16.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
köztársasági elnök

SP ügyszám: SP/896-2/2026

**A köztársasági elnök 54/2026. (III. 25.) KE határozata
bírószági ülnökök soron kívüli választása időpontjának kitűzéséről**

Az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés j) pontja, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény (a továbbiakban: Bjt.) 216. § (2) bekezdése alapján, a Bjt. 217. § (4) bekezdésére figyelemmel – az Országos Bírószági Hivatal elnökének kezdeményezésére – a Budapest Környéki Törvényszék ülnökeinek soron kívüli választását a 2026. április 1. napja és 2026. május 31. napja közé eső időtartamra tűzöm ki.

Budapest, 2026. március 19.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
köztársasági elnök

SP ügyszám: SP/1084-2/2026

**A Kormány 1107/2026. (III. 25.) Korm. határozata
a hazai földgáz ellátásbiztonság megerősítése érdekében szükséges intézkedésekről**

Magyarország nem hagyja válasz nélkül, hogy Ukrajna veszélyezteti a magyar családok és vállalkozások üzemanyag- és gázellátását. A Kormány válaszul az egy hónapja tartó ukrán olajblokádra és a Magyarországot ellátó Török Áramlat gázvezeték elleni ukrán dróntámadásokra, az Ukrajnába irányuló gázszállítást fokozatosan leállítja, és ezt a gázmennyiséget a hazai energiabiztonság érdekében Magyarországon betárolja. Mindezekre való tekintettel a Kormány a hazai földgáztárolás növelése és a rendelkezésre álló földgázforrások hazai felhasználhatósága érdekében

1. elrendeli, hogy hazánk földgáztárolási szintje további 800 millió m³ mennyiséggel megemelésre kerüljön az előttünk álló hónapokban, a tárolók betárolási képességéhez igazodó betárolási ütemezéssel;
2. felhívja az energiaügyi minisztert, hogy az 1. pontban foglaltak végrehajtása érdekében dolgozzon ki és terjesszen elő jogszabálmódosítási javaslatot a következő tartalommal:
 - a) az egyetemes szolgáltató téli felkészüléséhez tartozó tárolási kötelezettség megemelésre kerüljön 400 millió m³-rel;
 - b) a szállítási rendszerüzemeltető hozzon létre hazai tárolóban földgázkészletet 200 millió m³ mértékben;
 - c) a Magyar Szénhidrogén Készletező Szövetség által létrehozott földgáz biztonsági készlet megemelésre kerüljön 100 millió m³-rel;
 - d) a versenypiaci kereskedelmi szerződéssel rendelkező földgázkereskedők hazai tárolóban hozzanak létre 100 millió m³ földgázkészletet;

Felelős: energiaügyi miniszter
Határidő: azonnal
3. megállapítja, hogy a hazai földgázellátás biztonsága elsőbbséget élvez, ezért a Kormány felhívja az energiaügyi minisztert, hogy terjesszen elő arra vonatkozó javaslatot, hogy az Ukrajnába hazánkon keresztül irányuló gáztranzit fokozatos leállítása megtörténjen.

Felelős: energiaügyi miniszter
Határidő: azonnal

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

**A miniszterelnök 17/2026. (III. 25.) ME határozata
főiskolai rektor megbízásáról**

A nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény 37. § (8) bekezdésében foglalt jogkörömben eljárva
– a kultúráért és innovációért felelős miniszternek a fenntartó kezdeményezésére tett előterjesztésére –

dr. Várady Endrét a Baptista Teológiai Akadémián

– a 2026. július 1-jétől 2031. június 30-áig terjedő időtartamra –

a rektori teendők ellátásával megbízom.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök
